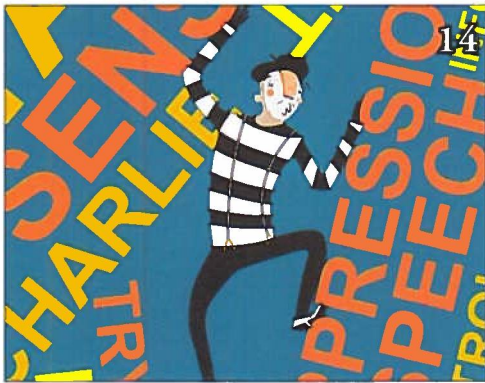
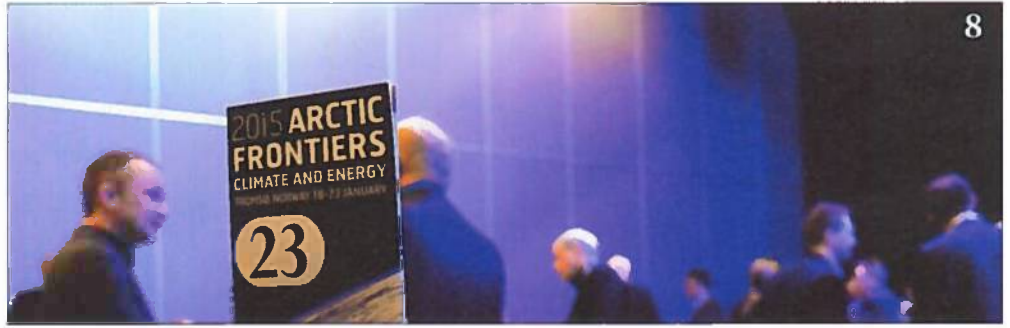

Utopopia

Studentmagasinet for
Norges Arktiske Universitet
Nr.1- 40 Årgang
Februar

- > Fusjon på trappene
- > Geopolitiske utfordringer i Arktis
- > Ny tegneserie og matspalte

Ansvarlig redaktør
LENE OLIVE SEDOLFSEN
ansvarlig@utropia.no

Deskansvarlig
RASMUS OLSEN
kultur@utropia.no

Grafisk- og fotoansvarlig
OLGA SHAVRINA
foto@utropia.no

Trykkeri
LUNDBLAD MEDIA AS

Nettside
WWW.UTROPIA.NO

E-post
REDAKSJON@UTROPIA.NO

Besøksadresse
UiT
TEORIFAGBYGG 2 - 2.138
Telefon 77 62 09 60

Postadresse
Utropia - Studentmagasinet ved
UiT - Norges Arktiske Universitet
9037 Tromsø

Bildespesial.....	3	Semesteravgiften det er oss!.....	22
Lederkommentar.....	4	Sjakkspalten.....	24
AML-streiken.....	5	25 år med TIFF.....	26
Samefolketsdag.....	6	Dramatisk korrekte livsvalg.....	28
Arctic Frontiers.....	8	Kunstnerportrett: Lone Slydahl.....	29
Charlie Hebdo Terror Attacks.....	10	"Murman - håpets kyst".....	30
Politisk Kommentar.....	13	The Heavy Metal Pages.....	32
Ytringsfrihetens utfordringer.....	14	Anmeldelser.....	34
Fusjon på Trappene.....	15	Matspalten.....	36
The danger of erasing one's own identity.....	16	Lyrikk: Skjørrere enn kaffi.....	37
Aktivismen.....	19	Underholdning.....	38
Utveksling i Tyskland.....	20		

En stor takk til våre frivillige!

JOURNALISTER:

Alexandra Tenebroso
Aman Kedir Kamsare
Arnt-Otto Østlund
Edmundo Quiñonez
Erik Iversen
Erlend Wichne
Lyonel Parebo
Majed Abusalama
Magdalena Budinova
Marthe T. Bårdsen
Pietro Azzali

Reidun Heggen
Sana Ahmad
Simon Steinnes
Stewart Håseth
Elias Bergsholm

ILLUSTRATØRER:

Adrian Myhren
Boyka Todorova
Mateusz Motyka
Marie Seljehaug Johansson
Reidun Heggen

FOTOGRAFER:

Alexandre Turpyn
Alexandra Tenebroso
Eira Triguero
Linnea Nordström

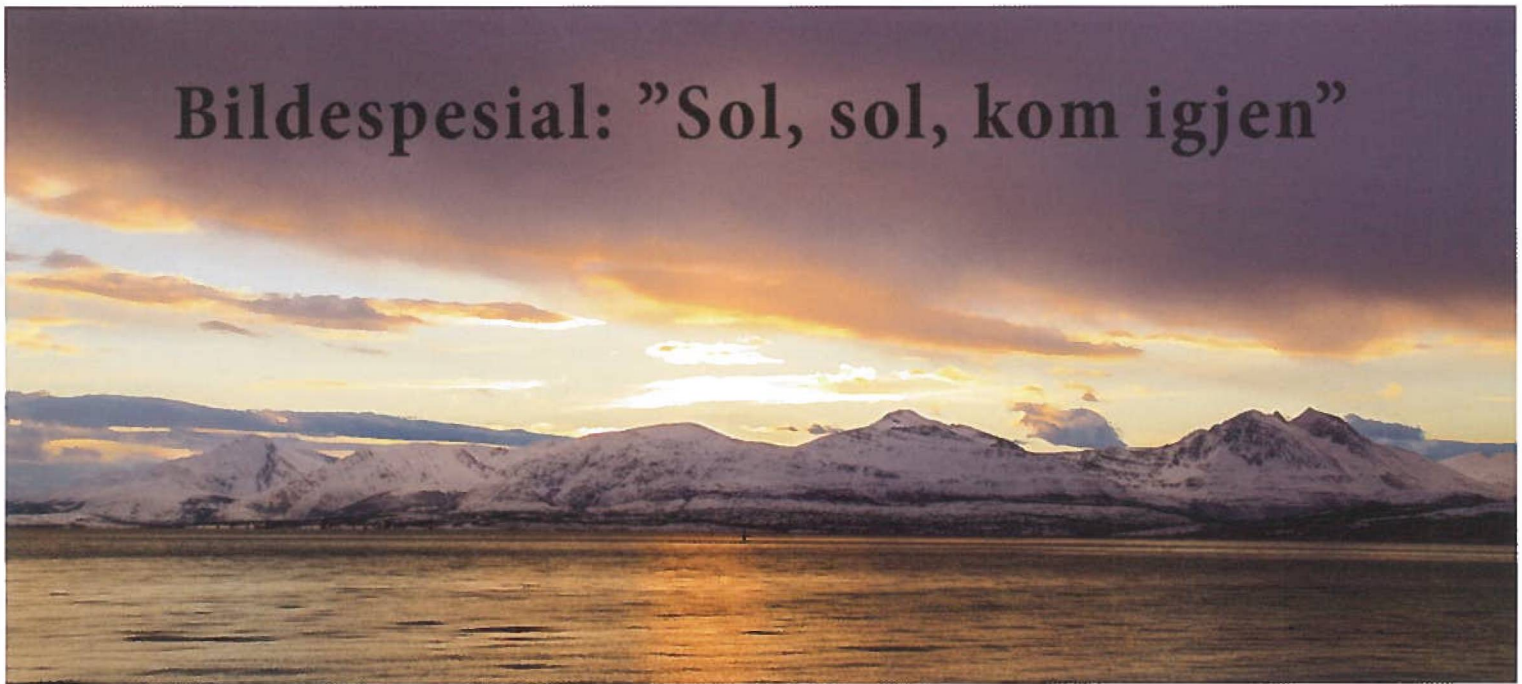
FORSIDEBILDET:

Adrian Myhren

KORREKTUR:

Arnt-Otto Østlund
Simon Steinnes

Bildespesial: "Sol, sol, kom igjen"

LEDERKOMMENTAR

TEKST: Lene Oline Sedolsen

Utopia gjenfødtes som magasin!

Magasinet Utopia er laget av studenter for studenter, og er faktisk UiTs eneste debattforum i trykk. I årets første utgave gjenfødtes studentavisa Utopia som magasin. Med ny redaksjon satser vi på å gi våre lesere en ny leseopplevelse, gode artikler, skape debatt og informere om relevante saker både innen nyheter, kultur, sport, forskning, studentpolitikk og det som rører seg av spennende aktiviteter. På forsiden til denne utgivelsen kan du se tegningen til vinneren av vår tegnekonkurranse med tema; Ytringsfrihet, Informasjonsfrihet og Pressefrihet. Videre i utgaven vil du kunne lese om Pressefrihetens tveeggede sverd, språk og identitet, Russland i Arktis, med mer. Vi er stolte over å kunne presentere en helt ny tegneserie for våre lesere. Hovedpersonen er reinsdyret Snø, en internasjonal student som ønsker å bli så norsk som overhodet mulig. Nytt fra i år er også vår matspalte, som vil inspirere deg til å lage delikat, enkel og næringsrik

mat til en billig penge for en slunken studentlommebok. Du som leser vil også se at vi har en blanding av norske og engelske tekster, dette fordi vi består av frivillige fra mange verdenshjørner. Er du en skrive- og tegneglad student, journalistspire, konsert, musikk eller bokanmelder er du hjertelig velkommen til å være med på å bidra i et dynamisk og spennende miljø. Kanskje vil akkurat du være med på å bidra til at Utopia blir et av Norges beste studentmagasin?

I de kommende dagene vil det bli avholdt valgkamp på campus, og på sosiale medier. Som student kan du velge mellom representanter fra 5 forskjellige studentpolitiske lister. Husk å bruke din stemme i Studentvalget! Det handler om din studiehverdag som student ved UiT-Norges arktiske universitet, og hvem som skal forvalte semesteravgiften og velferdsmidlene til studentene.

Utopia for 35 år siden...

Demokrati og sivil ulydighet

Til møtet var det invitert et panel bestående av filosof Jon Helleenes, historiker Edvard Bull, rettsviter Jan Helgesen, redaktør Reidar Nilsen og lederen for Alta-aksjonen Håkon Henriksen. Bakgrunnen for møtet var Alta-aksjonen. Helleenes definerte sivil ulydighet som et midlertidig tidsgrensa avviking av bestemte

feltet i den statlige styring. Han så sivil ulydighet ut fra begrepene illegalitet og legitimitet. Sivil ulydighet er overtredelse av lovverkets regler og som sådant illegalt. Imidlertid ser Helleenes det mulig å legitimere sivil ulydighet ut fra demokratiske prinsipper. Han skiller mellom to likeverdige sider av begrepet demo-

krati. På den ene side de demokratiske prinsipper som er nedfelt i grunnloven (parlamentarisme), og på den andre siden borgernes demokratiske liberale rettigheter. Hvis det oppstår interessekonflikter mellom disse ved at lovverket ikke ivaretar borgernes interesser, kan ikke staten kreve borgernes lojal-

itet. I slike tilfeller vil sivil ulydighet være legitimt ut fra demokratiske prinsipper.

Han skisserte forskjellige former for sivilulydighet.

– Sivil ulydighet som har til hensikt å tvinge igjennom omgjøring av statlige vedtak, (eks. Alta-aksjonen)

– Hvis man er uenig i vedtak og vil gjøre offentligheten oppmerksom på det, (eks. trafikkaksjoner).

– Hvis det etablerte informasjonssystem holder tilbake opplysninger som angår liv eller død for mennesker, (eks. kjernekraftaksjoner).

Helleenes konkluderte med at sivil ulydighet er legitimt. Det er ikke en trussel mot demokratiet, men tvert i mot en måte å imøtegå de krefter som truer demokratiet.

Helleenes' synspunkter ble bestyrket både av Helgesen og Bull. Helgesen fant det også naturlig å skille mellom de rettlige og ikke-rettlige aspektene ved sivil ulydighet. Han stadfestet at Alta-aksjonen var rettsstridig. Han så imidlertid også en demokratisk mangel ved lovverket hvis det ikke gir mulighet for folk til å uttrykke sine interesser gjennom det.

Ut fra dette forsvarte han sivil ulydighet som aksjonsform. Bull kompletterte likeledes Helleenes' synspunkter ved å gi en rekke historiske eksempler på hvordan sivil ulydighet er blitt benyttet som politisk virkemiddel av brede folkelige aksjoner som gikk

Av Jorunn Sleipnes

imot politikk ført av Regjering og Storting. Mange av de demokratiske prinsipper og sosiale goder, som er naturlig del av vår hverdag, har en slik bakgrunn før de til slutt ble lovformelig vedtatt. Eksempler er 8-timersdagen, Landbruksamvirket og Melkesentralen. Arbeiderbevegelsen i mellomkrigstida benyttet seg også systematisk av utenomparlamentariske aksjonsformer for sine politiske målsettinger. Reidar Nilsen var sterkt uenig i disse synspunkter, men ble stående nokså alene. Han karakteriserte sivil ulydighet som «å gå langs avgrunnen med fare for å miste demokratiet ut for kanten», og som sådant livsfarlig for demokratiet. Håkon Henriksen hadde siste innlegg. Han ga en historisk oversikt over hendelsesforløpet i Alta-saken som endte med at «nærdemokratiet» vant en foreløpig seier over «fjerndemokratiet».

I debatten som fulgte var det særlig Reidar Nilsen som var i fokus som en av de få motstanderne av sivil ulydighet som var på møtet. Det var forevrig et meget stort oppmøte av interesserte.

Sivil ulydighet sommeren '79. Bildet er fra et allmøte i Detsika.

NSO ga delvis støtte til AML-streiken

ARBEIDSMILJØLOV/STREIK

TEKST: Stewart Håseth

FOTO: Press

Flere reagerte på at NSO markerte seg som tilsynelatende ukritisk støttespiller ovenfor streiken de største arbeidsforeningene arrangerte 28.02.15. Utropia ba leder for NSO utdype hva de egentlig støttet.

- Vi beklager at vår støtte til motstanden mot midlertidighet er blitt tatt til inntekt for en generell støtte til streiken. Det har vært naivt av oss å tro at vi kunne støtte markeringen mot økt midlertidighet i arbeidslivet uten å fremstå som vi samtidig støtter opp om politiske synspunkter vi ikke har mandat til å mene noe om, sier Anders Kvernmo Langset.

Dette ble så tatt til inntekt for at NSO støtter alle punkter som blir tatt opp til politisk streik onsdag.

- Det var ikke NSOs intensjon, vår intensjon var å uttrykke bekymring til den høye midlertidigheten i akademia, utdypet Kvernmo Langset. NSO har vedtatt politikk på at vi ønsker

NSO ønsker mindre bruk av midlertidige stillinger innenfor høyere utdanninger. Sitat: Vi beklager at vår støtte til motstanden mot midlertidighet er tatt til inntekt for en generell støtte til streiken.

at faste stillinger skal være normen i akademia. I dag er 18,3 % av de vitenskapelig ansatte ansatt i midlertidige stillinger, mot 9,3% i resten av arbeidslivet.

- Våre kommentarer gikk både på vegne av de ansatte ved våre private medlemstinstitusjoner som rammes direkte av endringene i arbeidsmiljøloven, og fordi vi ser en trend i økt bruk av midlertidige stillinger som kan gjøre det vanskeligere å jobbe for en innstramning av midlertidigheten i akademia gjennom tjenestemannsloven, sier Langset.

NSO har blitt oppfattet som å støtte flere momenter enn det som har vært deres intensjon. Kvernmo Langset understreket også at NSO har aldri tatt standpunkt til de øvrige endringsforslagene som omhandler for eksempel overtid, søndagsarbeid eller kollektiv søksmålsrett.

Med det kan vi vel gjerne si at NSO fremdeles jobber for studentenes beste?

Husk å bruk stemmeretten!

SPVALG.NO

Mini-seminar om forskning på det samiske samfunnet på Kolahalvøya.

SAMEFOLKETS DAG

TEKST: Arnt-Otto Østlund
FOTO: Eira Triguero

I forbindelse med den samiske nasjonaldagen 6. februar, har det vært diverse arrangementer denne uken i Tromsø. På Tromsø bibliotek og byarkiv, ble det lørdag den 7. februar holdt et seminar med påfølgende debatt, hvor det vestlige versus det russiske bildet på den Kola samiske kulturen i Russland ble diskutert. Dette bildet har ifølge paneldeltaker, Anna Afanasyeva, ofte vært skiftende i forskjellige publiserte arbeider de siste 20 årene.

Som følge av jernteppets fall i 1989, ble tidligere så lukkede områder for vestlige forskere, journalister og fotografer åpnet opp. I tiden etter jernteppets fall, har blant annet akademiske miljøer vist en økende interesse for den Kola-samiske befolkningen. Disse har prøvd å forklare og beskrive den Kola-samiske kulturen. I løpet av debatten kommer det frem at medlemmene i disse små lokalsamfunnene som det er forsket på, ikke alltid har hatt mulighet til å delta i de vitenskapelige diskusjonene angående dem.

Historisk blick på samenes kår i Norge og Russland

Hele seminaret starter med at vi blir ønsket velkommen av faglig leder for samisk senter Else Grete Broderstad som innehar rollen som moderator.

I forkant av debatten holder historiker ved universitetet i Tromsø, Kari Aga Myklebost, et informativt og interessant seminar om Norges og Russlands politikk mot disse landenes samiske minoriteter i det nittende og tjuende århundret. Hun går i gang med å sammenligne statenes

behandling av denne folkegruppen. Mens tsar Russland så på Kolahalvøya som et fredelig hjørne i det Russiske imperiet, ble den felles grensen med Russland sett på med mer eller mindre argusøyne fra norske myndigheters side. Frykten for Russland fra Norges side førte til forskjellige utslag i politikken mot samene, mens Russland førte en heller liberal politikk, strammet norske myndigheter til sin politikk i løpet av det nittende århundret. På norsk side startet en fornorskingspolitikk som hadde som mål å assimilere den samiske befolkningen inn i den norske.

Det samiske språket og kulturen ble satt under press, norske samer måtte lære seg norsk og bli landfaste. Mens de liberale tankene i Russland beskyttet det samiske språket og kulturen. Ideen var at naturfolk trengte og hadde rett til å bli beskyttet fra storsamfunnet slik at de kunne bevare sin livsstil. Men den russiske stat hadde ikke bare edle motiver, den lukrative handelen med pelsverk og mineraler ga det russiske imperiet store inntekter. Og selv om det ble ført en liberal politikk, kan man ikke avvise at det foregikk en viss russifisering av minoriteter.

Utover det tjuende århundret skjer det et skifte i politikken mot samene, i Russland styrtes tsaren og kommunistene overtar makten. Russland blir en del av Sovjet-samveldet, nå er det kollektivisering som gjelder. De tradisjonelle samiske leveveiene kollektiviseres også. Nå skulle minoriteter integreres i storsamfunnet. Under denne prosessen ble det samiske språket og kulturen satt under press. I Norge derimot går det motsatt vei, her fører Alta aksjonen til at riksdekkende media har det samiske på forsiden og samiske rettigheter diskuteres i det øverste politiske

sjiktet. Aksjonen greier ikke å stoppe byggingen av demningen, men den blir mye mindre enn planlagt. Som en konsekvens av debatten opprettes Sametinget i 1989. Jernteppets fall fører til at tingenes tilstand blir snudd på hodet. Sovjetunionen stopper å eksistere, et nytt og fritt Russland med åpne grenser skrider frem. Muligheter som ikke var før åpner seg for forskere som interesserer for Kolahalvøya og dens befolkning.

Debatten

I arrangementets andre del debatteres blant annet forskningen gjort på Kola og dagens geopolitiske situasjon. Panelet består av Mikkel Berg-Nordlie, phd. kandidat i historie ved Universitetet i Tromsø, Tatiana Egorova, leder for Barents urfolkskontor, avdeling Murmansk og Anna Afanasyeva, phd. kandidat senter for samiske studier ved Universitetet i Tromsø.

Et tyvetalls personer hadde møtt opp til arrangementet i ett av Tromsø biblioteks møterom. Debatten tar for seg viktige temaer og er svært informativ. Som publikum får du kunnskap om et tema som er ukjent for nordmenn flest, men den tref-

fer aldri en nerve. Debatten oppleves til tider som noe tam. Store deler av debatten er viet situasjonen rundt forskningsmetoder og tradisjoner som er benyttet. Det stilles spørsmål om lokalsamfunnene er blitt godt nok involvert og ivaretatt fra forskerens side. Det kom også frem at russiske forskere kunne vært mer involvert i forskningen gjort av norske forskere. Spørsmål fra publikum spenner fra om forskningen følger gode nok etiske retningslinjer til om den er uavhengig nok.

Det diskuteres også noe rundt det aspektet at Russlands lovverk i den senere tid har gjort forskningssamarbeid på tvers av grensene vanskeligere. Dersom russiske forskere bidrar i arbeidet til utenlandske organisasjoner kan de bli ansett av russiske myndigheter som agenter for fremmede land. Panelet enes om at de akademiske miljøene på begge sider av grensene burde møtes for å gjøre samarbeidet mellom fagmiljøene bedre.

Alt i alt var det to interessante og lærerike timer på Biblioteket i Tromsø.

The annual Norwegian Championship in reindeer sprint racing took place in Tromsø on Sunday, February 8. The race is the last event culminating the Sami Week, a week of festivities to celebrate the Sami National day on February 6. This year the racing conditions were perfect due to freshly fallen snow the night before. The specially trained reindeer and the jockeys who rides behind on skis flew down Storgata at incredible speeds to the amazement of the spectators.

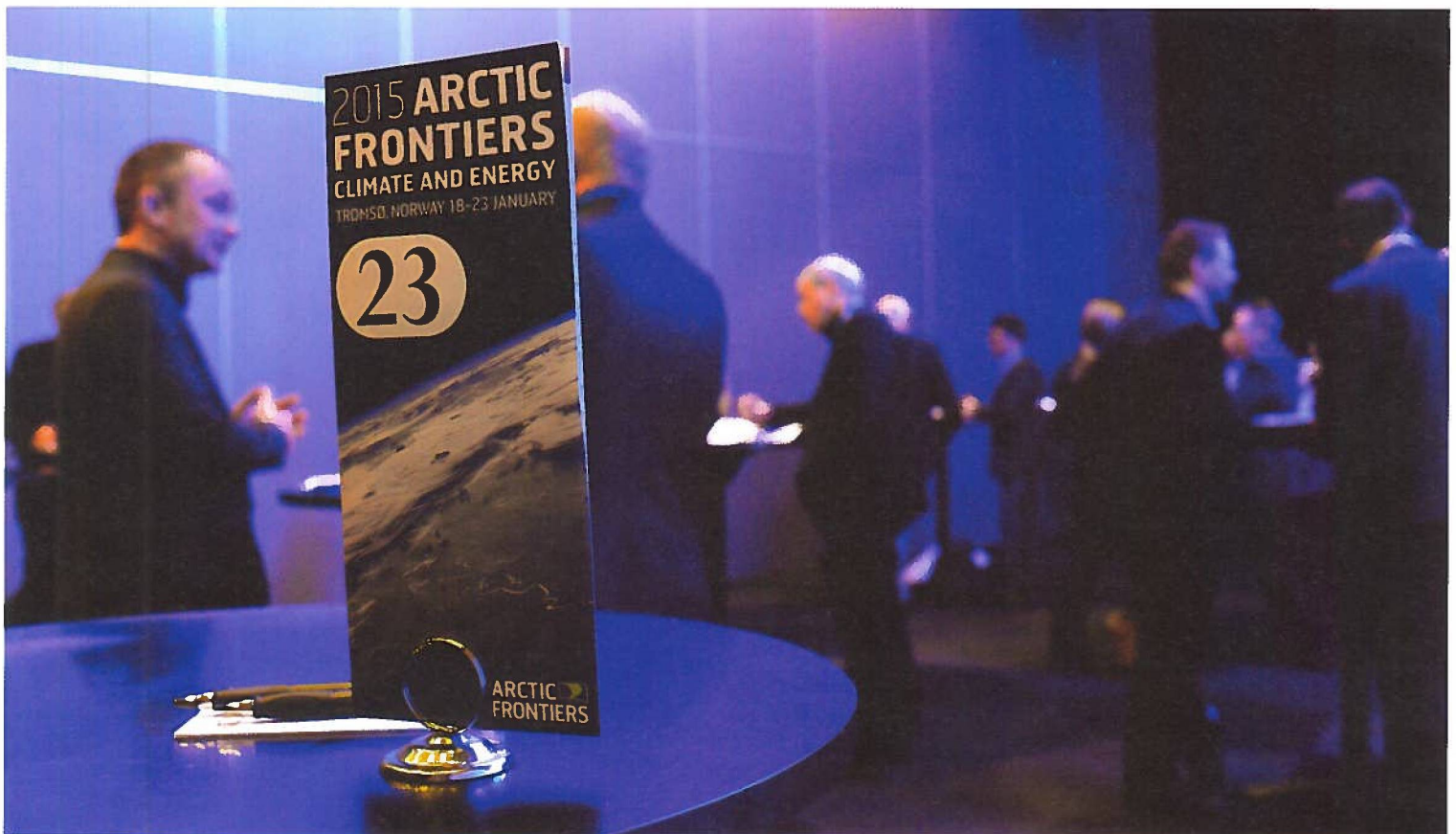
PHOTO AND TEXT: Linnea Nordström

Present geopolitical situation - a challenge for Arctic cooperation?

ARCTIC FRONTIERS

TEXT: Sana Ahmad

PHOTO: Press

One of the very interesting and pressing topics of the Arctic conference, was the Ukrainian crisis of last year, and the impact that it poses to the future of Arctic Cooperation. On the panel discussing this important issue were Professor Alexander Sergunin from St. Petersburg State University, Gunnar Sætra from the Institute of Marine Research and Professor Alyson Bailes from the University of Iceland. The discussion was moderated by Arild Moe.

Professor Sergunin initiated the session by discussing the negative impacts of the Ukrainian crisis on the relations between the Russian Federation and Arctic Council. He noted the consequences such as drop in the regional trade, fall in the energy sector, effect on the Northern sea route, as well as skewed funds for in-

igenous peoples and suspicion towards civil society operating within the country as destabilizing factors for the future of Russia's relationship with the Arctic countries. In addition, the increase in military presence in Russia has heightened the regional security concerns. The regional governance in the Arctic has also been greatly affected with the eruptions of disputes within countries such as Canada and Denmark.

However, Russia is looking for trade partners outside the Arctic zone in China, India and Vietnam. This is a good news for the country but it cannot ignore its Arctic relations, warned Professor Sergunin and advises the country to prioritize the Arctic politico-economic affairs above the conflict of interests over the Ukrainian issue. He suggested

both Russia and the Arctic countries to look for common interests such as climate change, maritime regulations and reviving the regional governance institutions such as the Arctic Council as well as the BEAC. Further, he requested the Arctic countries along with the European Union to lift unnecessary sanctions on the country.

Professor Alyson Bailes, however, was of the opinion that the Ukrainian crisis does not have a major impact on the relations between Russia and the Arctic council as the two strive to work on common or non-contending issues. Professor Bailes referred to the research studies as well as the widely stated opinions in the Norwegian media in comprehending the opinion that the people and government of Norway want to

have normalized relations with Russia and do not want to engage in a conflict with the country. However, one of the observer states to the Arctic Council - Poland has been critical of the actions of Russia which might give rise to the Baltic states voicing their discontentment with the country too.

Professor Bailes also stated the importance of the Arctic Council in the Ukrainian crisis despite the criticisms that the regional body has faced in relation to its feeble stance. The Council enables desecuritization as well as depoliticization. There is a careful and restrained handling of the Russian matter in the Arctic Council, advocated Professor Bailes. She also noted the important role of the Arctic Economic Council which oversees the IMO shipping codes, fisheries as well as the matters pertaining to oil and gas. The stable relations between Russia and specifically Norway were further emphasized by Gunnar Sætra which related to the cooperation

between the countries, started almost twenty years ago to manage the ecosystem in a more efficient way and thus enjoying the resultant benefits out of the gas as well fisheries industry.

After the panelists had the chance to deliberate their ideas, the floor was opened to questions from the audience. Of the many questions that were raised by the researchers, academicians, politicians as well as students in the audience, the common query underlying most of them was towards the concrete measures which both Russia and the Arctic states need to take in order to make the cooperation work smoothly. Professor Bailes responded to this saying that Russia's actions towards Ukraine have been self-destructive, especially during the unfortunate period of the rise of oil and gas prices. Russia could thus face potential isolation. "The Arctic could be the last reservoir of strength for sustained cooperation in the longer term", stated Professor Bailes.

However Professor Sergunin was of the opinion that despite the risks it faces, Russia is not necessarily in a desperate situation, especially when one looks at the Asia-Pacific background of the country, both culturally and geographically. Through its potential ties with growing economies such as India, China, Vietnam as well as the membership in BRICS (Brazil, Russia, India, China, South Africa), the Russian Federation has benefit posing options.

Nonetheless, all panelists were of the opinion that the Paris Conference later this year (November 2015) can be a significant opportunity for Russia to manage the criticisms it faces and evolve a sustainable strategy for the future. Gunnar Sætra concluded that one of the main responsibilities lies with the media in showing a clearer picture rather than stating their opinions on the already sensitive terrains that Russia walks on today.

Hvem representerer deg?

Studentparlamentsvalget er i gang
Gå inn på SPVALG.NO
for å avlegge din stemme
Bruk stemmeretten din
mellom 17-26 februar!

Studentparlamentet

UIT-NORGES ARKTISKE UNIVERSITET

The Charlie Hebdo Terror Attacks: Past Present and Future of France?

FREEDOM OF SPEECH

TEXT: Lyonel Perabo

In the beginning of January, a terrorist attack now known as the Charlie Hebdo shootings claimed the lives of 12 victims as well as the three perpetrators. This tragedy sent shockwaves through French society, as well as the wider Western world, and is already leaving its mark on the global political landscape. Written by a long-time Charlie Hebdo reader, the present article aims to analyze these events and determine what far-reaching consequences they may have.

Terror in Paris

The 7th of January 2015 two armed men made their way along the Nicolas-Appert street in the heart of Paris. Armed with automatic weapons, they killed police officer Ahmed Merabet before getting access to the offices of the satirical weekly Charlie Hebdo. Once there, they immediately shot maintenance worker Frédéric Boisseau before heading to the meeting room where Charlie's editorial staff were conducting the year's first editorial meeting. Upon entering, the two gunmen executed cartoonists Cabu, Wolinski, Honoré, Tignous and editor-in-chief Charb as well as Franck Brinsolaro, a police officer attached to Charb. The economist Bernard Maris, the editor Mustapha Ourrad and the psychoanalyst Elsa Cayat were killed as well while four more members were wounded but survived. The gunmen, who were quickly identified as the brothers Chérif and Saïd Kouachi, escaped the scene, apparently heading out of the city.

A few hours following the Charlie Hebdo shootings a jogger was shot and critically wounded in the community of Fontenay-aux-Roses, south-west of Paris. The then unknown perpetrator of the shooting, Amedy Coulibaly, committed yet another crime the next day, the 8th of January when he shot and killed police officer Clarissa Jean-Philippe and critically wounded a street sweeper in the Montrouge suburb of Paris before escaping.

On the following day, in the morning

of the 9th of January, the Kouachi brothers took a hostage in a printing shop in Dammartin-en-Goële just north of Paris. Meanwhile the French authorities deployed more than 50 000 police officers and soldiers in the region to track down the two men. A series of clues quickly lead the armed forces to the village and ultimately, to the printing shop. The Kouachi brothers were surrounded and ordered to release their hostage.

“The march of the 11th of January was one of those moments that immediately entered national conscience and gave a sense of closure to the injured nation”

Shortly thereafter, in the Porte de Vincennes in the center of Paris, Coulibaly, still not yet formally identified, entered a Jewish kosher store and took several patrons hostage. Almost immediately, Yohan Cohen, an employee of the store and Yoav Hattab, a Tunisian Jew student, tried to overcome Coulibaly but were shot dead in the process. Phillippe Braham and Francois-Michel Saada are also murdered by Coulibaly before the police forces are mobilized and surround the building.

A couple hours later and almost simultaneously, the police forces launch their assaults against the printing shop and the kosher store, killing the three gunmen and safely rescuing all surviving

hostages. The three days of terror that shot down France were over, leaving seventeen dead in their wake.

The Causes of the Tragedy

As the attacks were still unfolding, information began to surface about the gunmen's motives which quickly led the authorities to categorize them as terror attacks. The Kouachi brothers, two ex-convicts of Algerian descent, and Amedy Coulibaly, another convicted criminal of Malian origin, apparently started to embrace radical Islam around 2004 when Amedy and Chérif were serving a prison sentence in the same establishment.

Over the following years, assisted by Coulibaly's wife Hayat Boumeddiene, the three men planned to commit a series of terror attacks against individuals and institutions that were seen as opposing their vision of Islam. In their desire to strike terror and murder their opponents, the four would-be-terrorists were far from being alone. Indeed, in March 2012, Mohammed Merah, a French ex-convict of Algerian descent, shot dead three French soldiers and four members of the Jewish community in Toulouse and Montauban in south-western France. Two years later, in May 2014, Mehdi Nemmouche, a French-Algerian ex-con, murdered four visitors at the Jewish museum of Belgium. Like the perpetrators of the Paris shooting, both Merah and Nemmouche identified themselves with Al-Qaida and the Islamic state respectively and had travelled to Jihadi-occupied territory in the Middle-East.

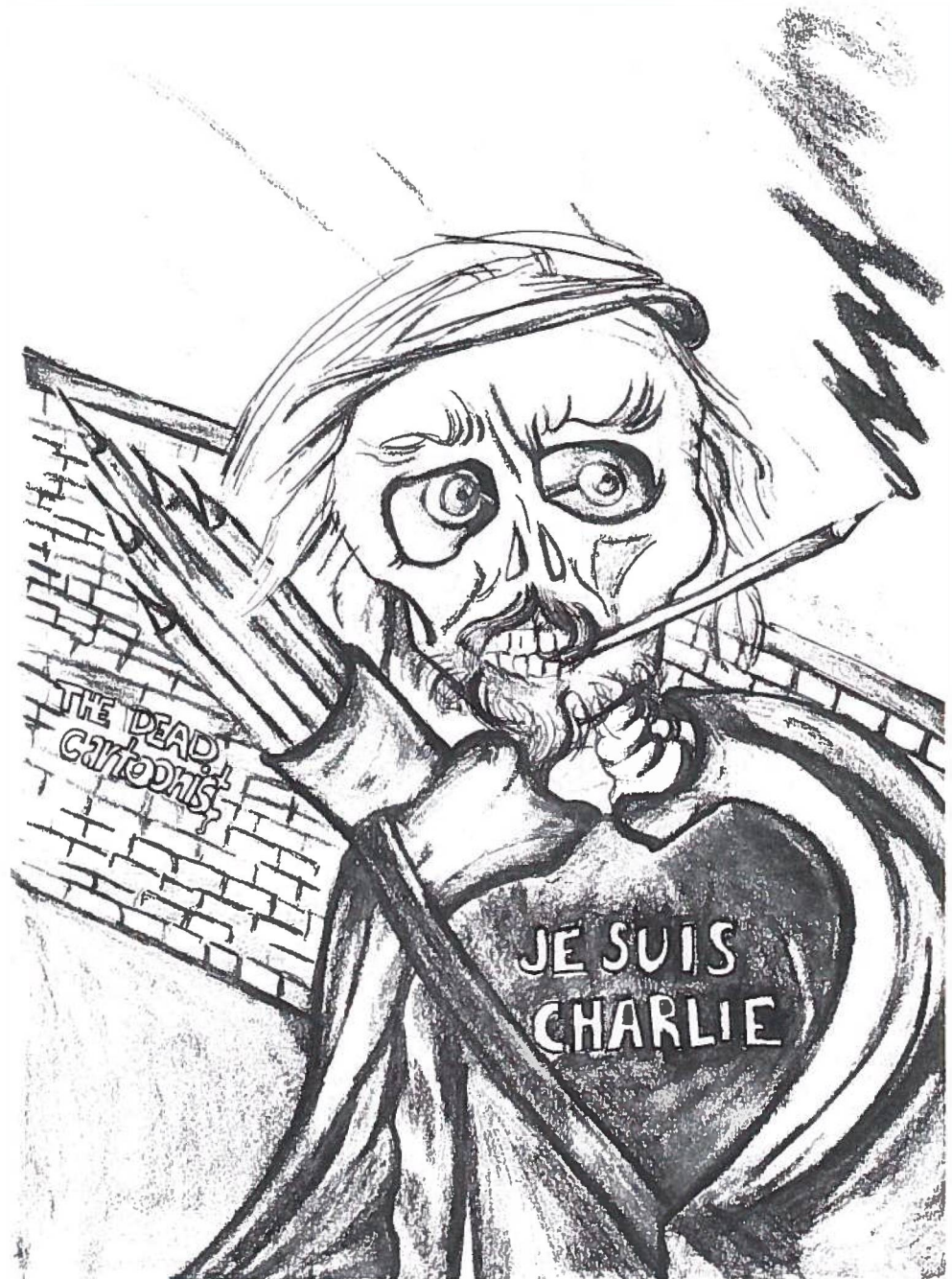
It is believed that the Kouachi brothers chose to murder the cartoonists of Charlie Hebdo because the paper published a number of cartoons representing the prophet Muhammed over the years. The publications of those cartoons subsequently attracted the ire of parts of the French and worldwide Muslim community and led, in 2011, to an attack that destroyed the paper's headquarters. Coulibaly, who made his motive public in a video and a phone call to a French radio station, appears to have murdered people of Jewish descent out of pure anti-Semitic and anti-Western hatred. He mentioned, among other things, the plight of the Palestinian people and the anti-Jihadist actions in Mali and the Middle-East as being influential in his decision to commit his attacks.

“In many ways, even before the Charlie Hebdo attacks French society has been growing more divided than ever before”

#Je Suis Charlie

As news about the attacks started to surface —mostly on the internet and on social media— people in France and in the rest of the Western world started to express their sympathy for the victims, their relatives and freedom of speech in general by using the slogan and hashtag ‘JeSuisCharlie’. In the non-digital world, vigils were organized in numerous Western countries and even celebrity actors participating in the Golden Globe awards were spotted using the slogan.

On the 11th of January, two days after the end of the shootings, almost four million people took to the streets of France to express solidarity with the victims of the attacks and thus took part in the largest public gathering in French history. Members of numerous political parties, religious groups and dozens of heads of state gathered in Paris in what was described in France as an *Union Sacrée* (Sacred Union) of all political and societal forces united against fanaticism and for freedom of speech. The march of the 11th of January was one of tho-

ILLUSTRATION: Reidun Heggen

se moments that immediately entered national conscience and gave a sense of closure to the injured nation. But as the rally came to a close and demonstrators started heading home, the first cracks started to appear in the allegedly unshakable Union.

Freedom of Speech?

Among the millions that took the streets of France the 11th of January was one rather singular man: Dieudonné M’bala M’bala. Almost entirely unknown outside France, Dieudonné is one of the country’s most controversial figures.

Originally a hugely successful stand-up comedian working alongside the Jewish

comedian Elie Sémoun, Dieudonné, the son of a Frenchwoman from Brittany and a Cameroonian father, progressively became somewhat of an activist for the cause of Frenchmen of African and Caribbean descent. Dieudonné’s activism quickly began to influence his performances: around 2003 he started to antagonize several French-Jewish organizations, accusing them of exerting too much influence in French society and belittling the sufferings of peoples of color as well as supporting illegal settlements in the Palestinian West-Bank. Following those tirades, Dieudonné was sued and his public image began to unravel. In the following years, Dieudonné began to associate himself with several

controversial French political figures. He chose Jean-Marie Le Pen (then head of the Front National party) as his son's godfather, organized meetings with The Black Identity activist Kemi Seba and, most controversial of all, invited Robert Faurisson, France's highest-profile Holocaust denier, on stage in one of his shows. In later years, he has most closely associated himself with Alain Soral, another highly controversial author and social commentator known for his survivalist ideology and embrace of various conspiracy theories. They have since then joined forces in a newly-established political party Reconciliation Nationale that embraces anti-Western and anti-Israel ideologies.

On the evening of the 11th of January, Dieudonné, who was then awaiting yet another court action directed against him, posted a short note commenting on the demonstration and ended it with those words "Je me sens Charlie Coulibaly" (I feel like Charlie Coulibaly). This rather tasteless pun, that echoed somewhat Charlie Hebdo's disrespectful humor, was later explained by Dieudonné as referring to the numerous court cases that had been directed against him in recent years. Despite these explanations, Prime Minister Manuel Valls and the Minister of the Interior Bernard Cazeneuve publicly denounced Dieudonné who was given a court order three days later.

Following this event, several voices rose within French society to either reprimand the comedian or defend his words in the name of freedom of speech. Dieudonné might be an extreme case, but this affair does reveal a growing debate surrounding freedom of speech in France. In the last couple of years, the French far-right Front National, once completely ostracized from mainstream politics, has gained steady ground and is now more and more considered the legitimate voice of millions of Frenchmen. As French voters progressively shy away from more liberal parties, several high-profile authors, journalists and intellectuals like Houellbec and Zemmour have started to express views similar to the Front National. More liberal intellectuals and members of leftist interest groups have repeatedly condemned those views together with key members of the

government. In many ways, even before the Charlie Hebdo attacks French society has been growing more divided than ever before.

"Dozens of Frenchmen who expressed sympathy for the terrorists were persecuted. In some cases, schoolchildren were also sent to court"

Divided we Stand

Already during the 11th of January demonstration the government appeared more than willing to jump on the JesusCharlie bandwagon. At the instigation of President Francois Hollande, more than 40 heads of state including Erna Solberg, Benjamin Netanyahu, Mahmoud Abbas, Angela Merkel and David Cameron gathered for a photo-op in Paris that quickly went viral. In addition, the government top figures, Hollande, Valls and Cazeneuve, saw their approval ratings rise at the onset of the crisis (Hollande now rests at a respectable positivity rating of 20%). Not unexpectedly, the government took over the 'guardianship' of the now officiously 'officialized' JesusCharlie movement in order to 'protect' freedom of speech.

The day after the shootings in the Charlie Hebdo offices, a nation-wide minute of silence was organized. All public institutions were set to pay homage to the victims and schoolteachers were invited to discuss the events in classrooms. While in most establishments the minute of silence went without any problems, some teachers discovered this day that some of their pupils were far from feeling sympathy for Charlie.

In several hundred schools all around France, pupils, most often of North-African descent, refused to express sympathy for the victims of the Charlie Hebdo shootings. Most often those (sometimes extremely young) children mentioned the Muhammed cartoons published by Charlie as offensive towards their religious feelings. In many cases those pupils argued that the cartoonists 'deserved' to be murdered and that 'revenge' was justified against them. Other children, probably out of a mi-

xture of childish bravado and conservative religious upbringing, declared that the victims were 'asking for it' or that, while they didn't deserve to die, they shouldn't have been permitted to publish their Muhammed cartoons to start with. Numerous children also mentioned various conspiracy theories surrounding the attacks, some spread by Dieudonné's associate Alain Soral, blaming the terror attacks on either Israel or the French government. On social networks the hashtag 'JenesuispasCharlie' (I am not Charlie) or 'JesusKouachi' started spreading.

In an effort to extinguish those voices of dissent, the Minister of Education Najat-Valleau Belkacem established a 'zero tolerance' policy towards these offenders, and dozens of Frenchmen who expressed sympathy for the terrorists were persecuted. In some cases, schoolchildren were also sent to court. The latest of those cases concerned a schoolteacher who lodged a complaint against Ahmed, an 8 years old boy who apparently associated himself with the terrorists during an open discussion in the classroom. In the meantime, Prime Minister Manuel Valls announced new measures to 'monitor' freedom of speech by policing and censoring twitter, Facebook and other social networks.

"Parisians sung the war-like La Marseillaise to honor anti-militaristic journalists"

Revolution means Coming Full-Curcle

The Paris Terror attacks shook France beyond what was thought possible. Anti-religious cartoonists who edited an at-times almost coprophiliac magazine with a circulation of just 60 000 were honored by the Pope, the government, and various political and religious leaders who had been disrespectfully disgraced in the paper's pages for decades. Parisians sung the war-like La Marseillaise to honor anti-militaristic journalists and, ultimate irony, the government they reviled above all now sends people to jail for not paying homage to Charlie and plans to 'regulate' freedom of speech.

At this point, the Paris terror attacks are not really about the victims in Charlie Hebdo or in the Vincennes' kosher store anymore. Beyond the initial shock, the attacks have acted as a tough reality check for the French nation. The country's divisions, between Muslims, Atheists, Christians, Jews and way beyond are now apparent to all. It is very hard to imagine what the consequences of the attacks will ultimately be but they are sure to be long-lasting. The Front National, already poised to reach the second round in 2017's Presidential elections, appear stronger than ever, while on the other hand some moderate voices now call for a government of national union to bar the way for the far-right. The on-going debate about freedom of speech is guaranteed to last a while and could lead

to a more liberal, Americanized approach to the question, but it's much more likely that the government will end up silencing voices on both ends of the political spectrum in order to protect their still widely reviled hold on power.

“Apologists of the seemingly irremediable French decline, seem every day more and more spot-on and in touch with the ever-somber French mentality”

Regardless from which angle one starts looking, France is poised to change. The thesis of French authors like Houellebecq and Zemmour, apologists of the

seemingly irremediable French decline, seem every day more and more spot-on and in touch with the ever-somber French mentality. Ironically, the one thing that might not change after all is the victim of the initial attacks. In their first post-attack edition, the surviving members of Charlie Hebdo adorned their cover with yet another drawing of Muhammed; a sad Muhammed; a grieving Muhammed. While in France and in the whole world millions expressed their sympathy, disgust, or bewilderment about the attacks, only Charlie seems to have kept true to their motto: this motto being, above and beyond all else, to be a Journal Irresponsable.

Alle mot én

POLITISK KOMMENTAR

TEKST: Erik Iversen

Denne måneden avholdes årets studentvalg. Utfallet av valget er alltid vanskelig å spå på forhånd. For det første gjennomføres det ingen meningsmålinger mellom valgene. For det andre er det alltid lister som forsvinner eller nye som stiller, og hvordan velgerne vandrer er heller ikke mulig å spå om. Men noen dristige kommentarer er på sin plass.

I 2014 ble Moderat Liste klart størst. De ”upolitiske” listene ble valgvinnere (Arktisk Liste og Pedagogisk Liste), venstresiden (SSL og sosialdemokratene) og de liberale ble tapere. På de nasjonale meningsmålingene får nå regjeringen slakt, og Arbeiderpartiet har over 40 prosent av stemmene. I studentpolitikken er det bare Moderat Liste som kan bli rammet av en slik ”negativ Erna-effekt”.

Legg da til at SSL og Pedagogisk Liste (og delvis sosialdemokratene) er sterkt kritiske til Moderat Listes styring av studentpolitikken, og du får en klar kon-

flikt: Alle mot én. Selv om Moderat Liste kan bli reddet av reddet av Arktisk liste (tidligere Finnmarkslisten), som i det siste stort sett har stemt med dem.

En meningsmåling utført av Sentio i november 2014 viste at nesten 20 prosent av studentene ville stemt på Miljøpartiet de Grønne ved et stortingsvalg. Sann sett betyr det vind i seilene for årets nykommer Grønn Liste. Omtrent 60 stemmer måtte til for å få ett mandat i fjor. Det er ikke uoppnåelig.

Den 26. februar vet vi hvor mange mandater hver liste får. Og da begynner også jobben med å forhandle seg frem til hvem som skal sitte hvor. Det kan bli veldig interessant.

Ytringsfrihetens utfordringer

YTRINGSFRIHET

TEKST: Kristoffer Stålby

ILLUSTRASJON: Adrian Myhren

I etterkant av Charlie Hebdo-mordene har nyhetsmedier over hele verden erklært sin støtte og vist at de ikke ville la seg rokke ved og at de ikke lot seg sensurere. Tvert imot ble det oppfordret til det motsatte. Men til hvilken pris og av hvilken hensikt?

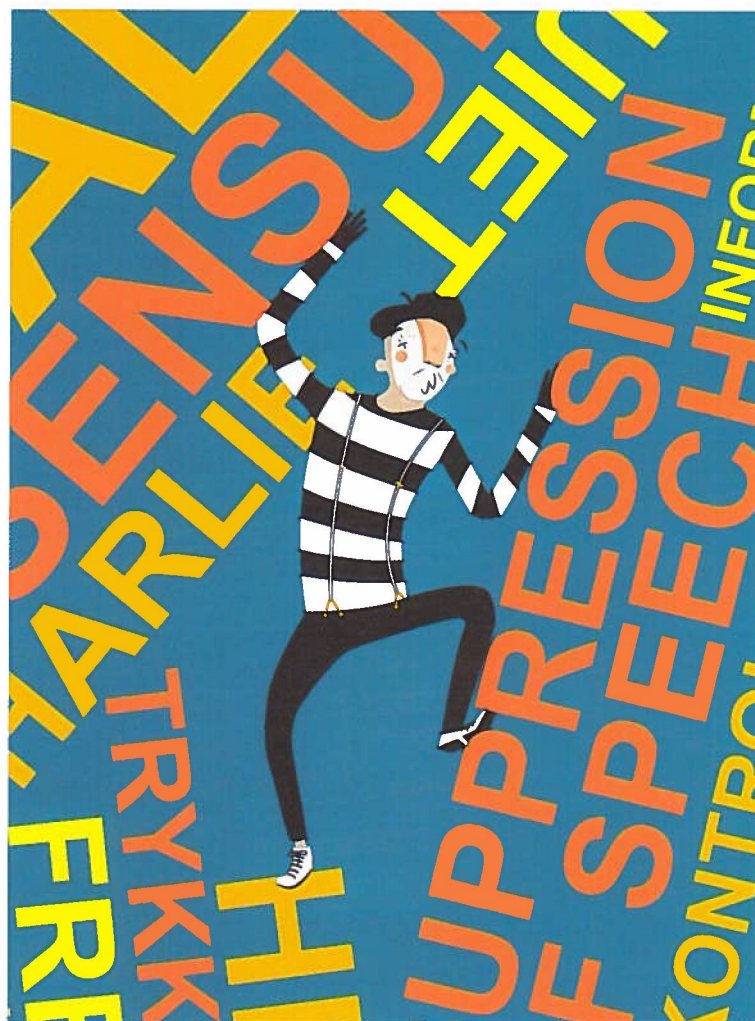
Før jeg begynner å gå til sakens kjerne vil jeg først si at det er ingen rettferdighet i å bli drept ovenfor sine meninger og politiske ytringer. Angrepet mot Charlie Hebdo er ikke en akseptabel respons mot avisens ytringer. Jeg vil ikke fokusere på Charlie Hebdo i denne kronikken, men heller det større bildet de er en del av i verdenssammenheng i form av ytringsfrihet. Vi i den vestlige delen av verden blir ofte fortalt hvor privilegerte vi er. Vi kan si hva vi vil uten å frykte å bli politisk forfulgt eller fengslet. Vi lever stort sett i fred uten bekymringer for å sulte eller å dø som følge av krigføring. Det er lett å tro at vi av disse årsaker er den ideelle rollemodell for resten av verden. Det er lett å si når man er født inn i velferd.

Ytringsfrihet er vel og bra. Men å bruke den fordi vi kan er skamløst, urespektabelt og ignoranse på sitt ytterste. Jeg vil hevde at det ikke bare var kun intoleranse for frie ytringer som provoserte angrepet mot Hebdo og lignende angrep opp igjennom historien. Samtidig som radikale ekstremister herjer i midt-østen, må ikke «vesten» glemme sine egne herjinger i muslimske områder som ligger oss så nært i tid. Uavhengig av bakgrunnen for konflikter i midt-østen har både radikale organisasjoner og vestlige styrker ikke vært istand til å beskytte sivilbefolkningen fra sine egne bomber. Dette er problematisk da «vesten» ikke alltid etterlater seg et godt inntrykk hos lokalbefolkningen og muslimer over hele verden, og gjør det vanskelig for «vestlige makter» å bli sett på som en alliert.

Det er derimot ikke det eneste vi tilsynelatende ignorerer. Til og med «vestens» historie tas ikke med i betraktning når vi kritiserer noe som er følsomt punkt i land med relativt mindre toleranse for kultur og

religionskritikk. Man skal ikke for langt tilbake i tid hvor man finner undertrykkelse av kvinner, homofile og minoritetsgrupper. Slike holdninger ble ikke endret over natten. Holdningene kunne heller ikke bli endret med å bli møtt med den ekstreme motparten. Holdningsendringer er gradvise og krever små tilvendinger før mer ble tillatt. Så når «vestlig» media begynner med å gjøre noe av det mest forbudte er det på ingen måte bedrende for å øke noens toleranse for religiøs kritikk. Man tar tross alt ikke en person med høydeskrekk med på topptur til Mount Everest i håp om at frykten skal forsvinne. Toleranse må økes gradvis, det gjelder for alt. Og vi må være realistiske i å beregne tiden det vil ta. Ved å ikke ta slike hensyn er det mer som en oppfordring til krigføring enn noe annet. Det blir som å si at enhver må underkaste seg ytringsfrihetens premisser, noe som virker mer som en offensiv mot religiøse verdier enn en underbyggende rettighet for et fredelig samfunn. Jeg ønsker ikke å legge lokk på ytringsfriheten,

men det som er helt klart er at den må brukes med kunnskap og visdom. Noen vil kanskje mene at det er motarbeider ytringsfrihetens prinsipper. Kanskje har de rett, men om vi ikke bruker vår rettighet til fri ytring under klokskap og omtanke er det en ting som er sikkert, den vil være total bortkastet og ikke ha noen som helst pragmatisk hensikt. Å ha ytringsfrihet i seg selv har ingen hensikt, det er hva vi gjør med den som betyr noe.

Fusjon på trappene

STUDENTPOLITIKK

TEKST OG FOTO: Lene Oline Sedolfsen

Leder av studentparlamentet ved Høgskolen i Narvik (HiN), Bjørn Dinesen, tok direkte kontakt med leder av Studentparlamentet ved UiT-Norges arktiske universitet, Daniel Hermansen, når det var klart at ønsket om å fusjonere med UiT var et faktum. Allerede i første uke av februar samlet studentledere fra HiN, HiH, og UiT seg rundt styrebordet på campus Tromsø. Agendaen var å legge rammen for en fusjon mellom studentdemokratiene. 30. januar ble det fattet vedtak på Høgskolen i Narvik om at de ønsker å fusjonere med UiT-Norges arktiske universitet på et ekstraordinært styremøte ved HiN. Nå ligger alt til rette for at det skal være gjennomføres en større fusjonsprosess mellom HiN, HiH og UiT innen 1. januar 2016. Det var en gledelig nyhet for UiT og rektor Anne Husebekk uttrykte at de er svært glad for at styret i HiN valgte å opprettholde sitt vedtak om en sammenslåing med UiT. Dette er en god løsning for det ingeniørvitenskapelige fagmiljøet i landsdelen og for Nord-Norge. Vi vil videreføre og forsterke teknologiutdanning og forskning i Nordland, sa hun da vedtaket ble kjent.

På UiT.no opplyses det om at UiT nå vil ta initiativ til å samle ledelsene ved de tre institusjonene for å ta stilling til den videre prosessen. Det er regjeringen som tar den endelige beslutningen om sammenslåing. Visjonen er at en sammenslåing av HiN, HiH og UiT vil gi et større og sterkere universitet, som kan utvikle enda bedre og mer relevante studietilbud, styrke fagmiljøene samt være en attraktiv samarbeidspartner for næringslivet. Husebekk mener dette er en god løsning for Nord-Norge og for norsk høyere utdanning og forskning. - Vi ser frem til å starte arbeidet med å finne gode løsninger sammen med Høgskolen i Narvik og Høgskolen i Harstad. Vi legger opp til en åpen og inkluderende prosess der fagmiljøene ved de tre institusjonene blir godt kjent med hverandre, og hvor vi sammen finner fram til gode løsninger. Vi er forberedt på at fusjonen skal

være gjennomført til 1. januar 2016, avslutter Husebekk. Som konsekvens av vedtaket om fusjonering legges det nå til rette for både fusjoner av studentdemokrati og studentsamskipnader. Tre studentdemokratier skal se på mulighetene for å bli til et studentdemokrati som skal representere og ivareta velferden til alle studenter fra Narvik i sør til Alta i nord. En samskipnad som skal sikre studenter i nord, boliger, treningsfasiliteter, rimelig mat og barnehageplasser med mer.

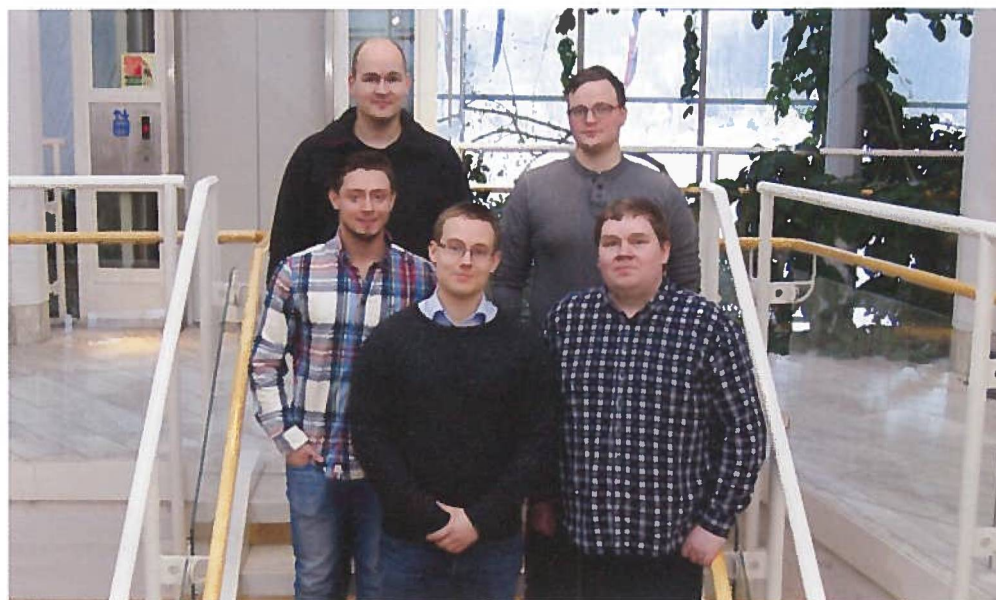
I følge Daniel Hermansen gikk møtet med Studentrepresentantene fra Høgskolen i Harstad (HiH) og Høgskolen i Narvik (HiN) bra. - Vi hadde en klar agenda for første dialogmøte iht. de strukturendringene som Kunnskapsminister Torbjørn Røe Isaksen annonserte våren 2014.

Møtet gikk mye i å beskrive dagens virkelighet med studentengasjementet, studentdemokrati, samskipnad og mer. Vi måtte også ha en større bolk med bekymringer over en overstående fusjon, grunnen til å bruke mye tid på å luften bekymringer er for å ta hensyn til hverandre og vite hva som er viktig lokalt for Harstad og Narvik studentene. Vi hadde videre

samtaler rundt ideer om fremtidens studentdemokrati med studentengasjement og velferdsorganisering. På det nåværende tidspunkt er ingenting satt. Samtalene vi har hatt er 1. dialogamtaler.

Planen for videre fremdrift er at vi ønsker å inkludere hverandre, og vi har derfor planlagt et nytt møte i slutten av februar i Harstad, hvor Studentparlamentet i Harstads medlemmer er invitert til et times langt dialogmøte.

Hvorvidt et Studentparlament for alle studentene nord for Narvik kan fungere demokratisk, representativ og rettferdig fordelende av velferdsgoder gjenstår å se. Kanskje vil en av mulighetene være å opprette et Velferdsting slik de har ved NTNU? Før man kommer så langt må det fattes vedtak om fusjonering av studentparlamentene, flere arbeidsgrupper må nedsettes for å sikre at alle fusjonene kommer studentene til gode. Etter et vellykket første dialogmøte mellom studentlederne ser det ut til at alt ligger til rette for et videre konstruktivt samarbeid mellom studentdemokratiene, og mest sannsynlig en fusjon innen 1. januar 2016.

The danger of erasing one's own identity and its long term consequences

Part 1

STORYTELLING

TEXT: Aman Kamsare
PHOTO: Olga Shavrina

My Childhood and Upbringing

I am a storyteller. I begin telling stories usually from my own life experiences. The main intention of telling my story is not telling a story only for its own sake. Telling my own story enables me to tell the stories of my family, national origin, country of birth, African continent, my present home country, Norway, and the entire family of human community. I do believe that the stories are interconnected to each other inseparably by multitudes of threads that run through them. I tell stories, as they unfold both positive and negative ones. This is to mean, while telling stories, I do not indulge myself in telling only the selected positive ones while forgetting the negative aspects. I beg your pardon if I fail to portray a thin black African child enfeebled by starvation in my narration. For I believe that it is stereotypical orientalist imagination of African realities in western literary discourse and media. It is a single story because Africa is not only the symbol of an abject poverty but also the emblem of prosperity. The act of telling only one aspect of the whole is equally dangerous as erasing one's own identity!

I was born and grew up in an Oromo family in South Eastern Ethiopia, where story telling played a critical role in passing tradition from generation to generation. I came from a semi-nomadic pastoral family that was untouched by modern literate culture where writing and reading traditions were unknown. I have never inherited any written document from my parents. They had never read or written anything. In other words, the family in which I born and raised everything has been handed down from the older generation to the younger generation exclusively by words of mouth.

When I was a small boy, the whole member of our family used to sit down surrounding the fireplace in our house. I can recollect our house that built out of wood and grass in which we enjoyed storytelling. Story telling took place every

night beginning from dusk to midnight. Storytelling did not play only the role of passing knowledge and oral accounts but also had been a means of socialization and ways of self-actualization in the Oromo national identity. Stories were told in such way that every member of the family contributed one's own share turn by turn either by telling one's own stories or by listening to other storytellers.

In Oromo oral tradition of storytelling, collective psychology was purposefully cultivated because the stories belonged to the whole family or the entire nation. In the storytelling events, everyone was involved and no one was excluded. Through telling stories, manners and behaviours that govern family relationship within the community were promoted. Still by telling stories, the role of language acquisition was achieved. A story telling helped to imagine the features of psychological make-up of the national culture and became a perfect tool of constructing collective identities.

Thanks to my family culture of storytelling, I have learned some of the unique experiences I seldom come across in my

academic life. It remains fresh in my memory a story in which my mother told me by counting generations of generations back into the past following our family lineage. In that story, she traced the existence of ancient egalitarian system in which everything was collectively owned and nothing was known about private ownership and individualism. She navigated into the ancient Oromo culture and talked about the remains of matriarchy, its replacement by patriarchy and finally touched the introduction of Islam and Christianity into our area. She told me that before the coming of Islam and Christianity to Ethiopia, the Oromo people used to believe in a monotheistic religion called Waaqa tokkicha (one heavenly God). She mentioned also the Gada system, one of the ancient African indigenous democratic polities that governed the socio-political lives of the people. As ethnographical studies reveal, by the way, the Gada system has many features in common with Ubuntu-African philosophy of conflict resolution and way of life.

Furthermore, she told me that there was a time when councils of mothers, matriarchy, administered the Oromo society. The

matriarch at the top of the council was called Akko Manooyyee. According to my Mum's oral accounts, through time, the matriarchy gave way to patriarchy, a traditional polity that was characterized by male supremacy. What really fascinates me until today is that she mentioned the existence polyandry alongside with polygyny, when matriarchy reached its pinnacle. She continued, "During matriarchy even children were named after their mothers. The whole community was traced on matrilineal lineage until it was superseded by the subsequent patrilineal account of patriarchy."

I recall, some stories were very rich in fables where the storytellers and listeners become animal characters. Hyenas, jackals, donkeys, tigers, lions, elephants... were some of the main characters in the stories. Moreover, storytelling occupied a central place in Oromo folklore. Through stories, beliefs, traditions, rituals and other creative expressions of ordinary people or folk were shared. This means it played another significant role of promoting Oromo literature.

As I mentioned at the beginning of my story, what makes my story different is it avoids the danger of narrating a single story and balances both the positive and the negative experiences. For instance, the story of a starving black African child is partial truth but it is not the whole truth about Africa.

My school Life and its Challenges

It was when I turned 9 years of age; I had experienced an event that dramatically changed my life. It was like this: one morning I followed a friend of mine that was going to a Catholic Mission school located in our area. As I came to the school, I was received by a teacher and nun who spoke only Amharic, the Ethiopian official language and medium of instruction at the time. At that life-changing event, I felt like jumping from a pristine primary oral culture to a literate culture where everything depended on reading and writing. Added to this, I found myself in an inhospitable hostile social environment in which I left with no language and communication.

As soon as I began the school, I had to abandon my mother tongue and learn the Amharic language, the language of power and privilege at the time. I had to sit and attend a class where I could not utter a single word. My mother tongue was not only rejected but also forbidden to speak in the class for it interferes and hinders the learning of the Amharic language. Imagine a small boy of 9 years, speaking no other languages, communicating only through his own mother tongue, which was completely forbidden! What would you do if you were I?

At that time, every success in academic career and life was defined and decided by the competence one earns in Amharic. Even the language competence by itself could not be sufficient reason to qua-

lify one to be accepted into the system. One had to be born an Amhara. By the way, Ethiopia is a multicultural mosaic in which 286 quite different languages are spoken until today. The irony is that the only language that privileged to function as the official language and promoted to the compulsory medium of instruction was Amharic. In exception for the Amharic, the rest of all languages were totally forbidden both in offices and at schools under the consecutive Ethiopian regimes up to the defunct military junta led by Mangistu Haile Mariam. Comparatively, the situation of other languages under the absolute monarchy in which Emperor Haile Selassie was at the top, were worse by far than other successor regimes.

It was norm and common practice that to punish a student found speaking one's mother tongue during the Amharic classes. In my first class, I remember communicating through body language before I acquired the Amharic language. One day, I unexpectedly started to communicate to my teacher in my mother tongue afaan Oromo, which resulted in a deadly consequence. The teacher called me and told me that I had to receive 20 lashes as a corporal punishment for violating the discipline of the school by speaking the Galla (a derogatory word synonymous with slave) language that becomes obstacle in learning a good Amharic. In spite of my asking apology in the slip in my tongue, the teacher refused to repeal his decision and I received 20 lashes in front of my classmates.

"This is a similar to the house in which I was born and grew up". Photo: private

Today I realize about myself that, that moment had changed everything. I remember telling to my inner conscience that it was injustice of no parallel in human experience and I never ever accept it. I convinced myself to sacrifice the whole of my life and struggle against discrimination in all its forms. Nevertheless, I had to suppress the fire of indignation that was burning inside me and wait patiently until the right moment comes that enables me to break the age-old silence.

Before I came to the school, I was extremely social and fond of fun and storytelling. Once I deprived of my tongue, I turned deaf and silent. That moment gave me another opportunity to observe what contemporary Oromo and other non-Amharic speaking students were doing at that time to conform to the system by abandoning their native languages and pretending to be more Amhara than their own selves. At exactly the same moment, I realized that a futile act of erasing my identity and trying to fit into the system that was characteristically alien, traumatizing and discriminatory had a long-term fatal repercussion overall non-Amharic speaking peoples of Ethiopia. Until I reached senior secondary school, I left no stone unturned in trying to assimilate myself into the system or pretend to be a perfect Ethiopian that was defined by Amharic fluency. I did that purposefully while suppressing my boiling internal voice for the moment for the sake of giving that system benefit of the doubt. However, I realized that, however much, I try to change some of the aspects of my identity and fit into to the system, I have never been accepted as an Ethiopian citizen with equal rights with that of native Amhara speaking students.

Eight years later in my school life, I begun to look for a comfortable avenue where I could be able to abandon hiding my Oromo identity and torn asunder the heart of the traumatic experience like that of a balloon in the air. While stealthily larking for an organizational stage on which I would be able to break the silence, 1974 the OLF (Oromo Liberation Front) started to establish its underground cells all over the country. No sooner than the clandestine cells began to flower and secret leaf-lets were began to spread, I grabbed the opportunity and started my life-long struggle to restore my Oromo identity and regain my human dignity.

As I became the member of OLF, the dawn of freedom began to brake in my heart.

I made my daily duty reading and spreading pamphlets that were criticizing the tyrannical regime and advocate the restoration of the national existence and identity of all marginalized peoples of the country. One of the most significant things I did during my underground activism was my contribution in transliterating the Oromo language by using the Latin alphabet. Since the use of Latin script was criminalized and tantamount to treason under the consecutive Ethiopian regimes, I had to risk a prolonged imprisonment in different notorious Ethiopian maximum-security prisons.

My Life in Prison and Sadistic Torture

At the beginning of 1980, I had to pay a heavy price for my underground political engagement. The same year, the security of the military junta regime had discovered the clandestine operation of OLF cells and 95 OLF members and sympathizers were arrested arbitrarily among whom I was one. Consequently, I was taken to different anguishing maximum security cells such as Assella Karchalle, Alem Bekagn(Akaki), Addis Ababa Prison, Ma'akalawi, Dhedhessa and ended up in a prison known as Korea in Western Ethiopia, near Ethio-Sudanese border.

During my prolonged imprisonment of 12 without trial under both those regimes: the past and the present, I experienced sadistic physical and mental torture at different prison cells and at different times. To mention some of the atrocities, I had been handcuffed, shackled, lashed and threatened to death. I remember and still feel as if it were now, they bouncing me like a ball from one solitary confinement to the other. They did everything in their capacity to humiliate, demonize, and traumatize me in order to break my physical and mental integrity as a human person. Ne-

vertheless, I was sure that they had never broken me once and for good. Luckily, I did not allow myself to be broken by them and became stronger and stronger in the face of sadistic torture. They could not destroy my unshakable will to survive and failed to stop me continue my struggle against discrimination and human right violations in all its forms! I garnered an inexhaustible energy and stamina of endurance from my innocence and just cause. I knew for sure that I committed no crime except expressing my voice. When I look back to the traumatic experience, I underwent, now it seems to me that the impossible became possible. Miraculously, I survived the torture and released thanks to the pressure of Amnesty International in particular and that of international community in general. Alas! A life journey shrouded in realities and nightmares!

At the end of 1997, I fled my country of origin, Ethiopia and crossed into Kenya on foot. Then, 1998 I applied to the UNHCR for refugee status and has been recognized as a genuine (bona fide) political refugee and resettled in Norway in 1999 as a quota refugee.

My Life Journey in Norway

To be continued...

Raif Badawi is waiting for his next 50 lashes punishment in Saudi Arabia.

AKTIVISME

TEXT: Majed Abusalama
 PHOTO: Press

Badawi is that Saudi human who decided to be the voice of the voiceless in his country, He decided to talk and write clearly to the people of his country and to all the people abroad to let every human know about the crazy situation which Saudi Liberals experience when they become against the ruling power in the country. What is called the Kingdom of Saudi Arabia is ruled by authoritarian regime, and according to the Freedom house Saudi Arabia is considered as "NOT Free" because of Internet and Press censorship and freedoms.

This Authoritarian Saudi Regime jailed Raif Badawi in 2012 on a charge of insulting Islam through electronic channels, and brought to court on several charges including apostasy. Raif who call himself a blogger and activist, has been sentenced to 10 years in prison, and 1000 lashes for criticizing the country clerics in his liberal blog, leading to an international outcry.

Lots of petitions have been signed, calls and meetings have being settled with the government, and Campaigners from all over the world have protested in front of the Saudi embassy to stop Saudi Arabia and free Raif Badawi, the last update which Amnesty International have written in their page campaign for individuals at risk says that on January 9, Raif Badawi received 50 lashes, while the rest of the full sentence of the 1000 lashes will be carried out, apparently every week on Friday, for a period of 19 week.

Clearly campaigner continue to address several letters, and argued several governments to take action on this matter. They also demanded to quash Raif Badawi's conviction and prison sentence, and drop all charges against him. They also refrain from carrying out the flogging punishment, and to stop charging activists with charges such as 'apostasy', punishable by death.

After King Abdullah's death, people and organizations in the world are hoping for more reforms which was promised by King Abdullah before his death. But this was not implemented and they are looking forward to King Salman reforms.

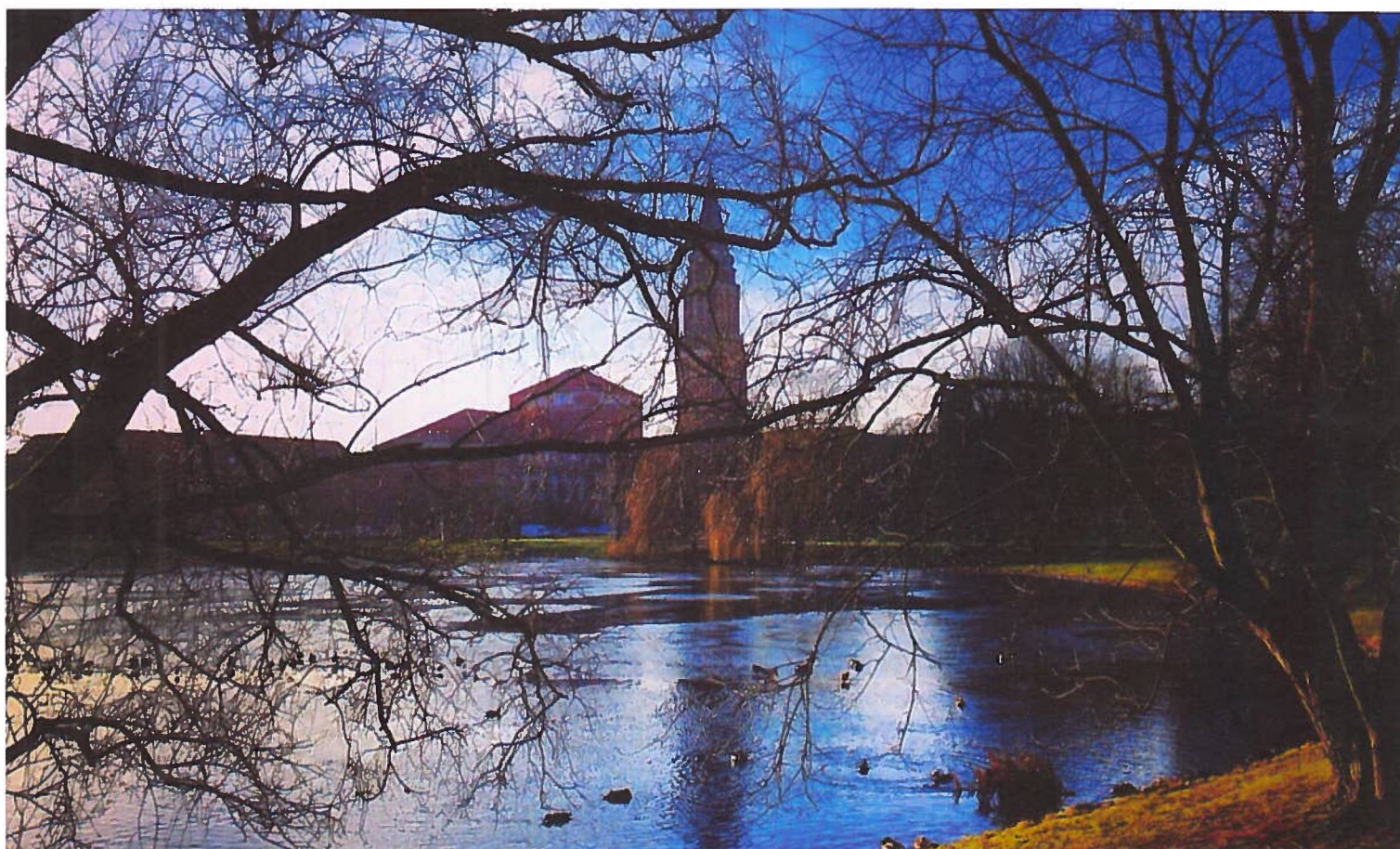
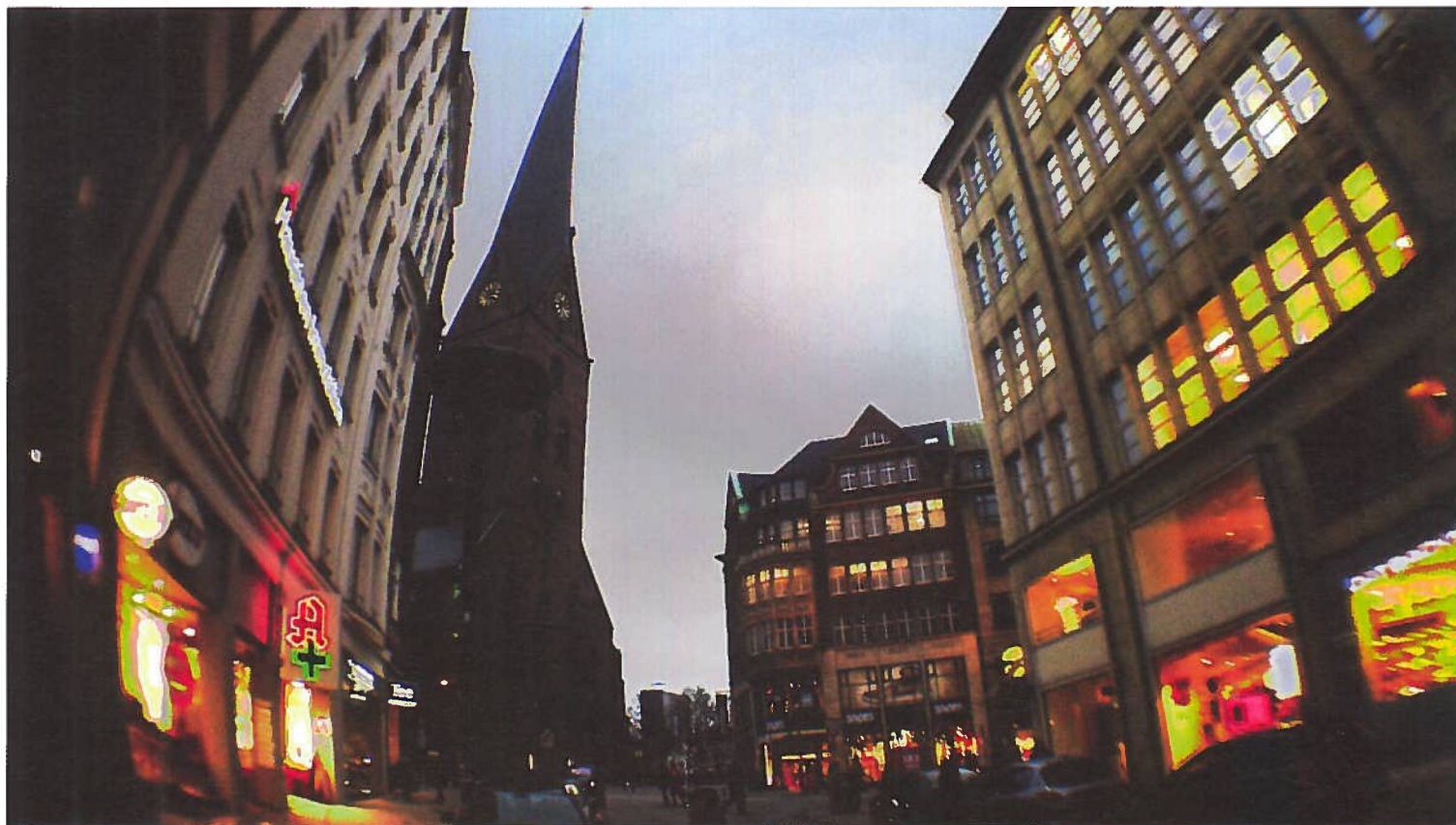
According to Human Rights watch, King Abdullah have failed to secure the fundamental rights of Saudi Citizen to free expression, association, and assembly, now Abdullah succor, King Salman, should halt persecution of peaceful dissidents and religious minorities, end pervasive discrimination against women and ensure greater protections for migrants workers. The question remain to Saudi Arabia about Raif Badawi case which is taking place internationally nowadays and the campaigners managed to reach an impact as Saudi authorizes have not followed through on their threat to carry out 50 lashes on successive Fridays after the first public flogging in Jeddah on 9th January, even through officials have cited medical

reasons for delaying the punishment.

Will we experience reforms in the new government during the new king time?!, And will the international community will manage to free Raif Badawi from Saudi Arabia jail after he became a figure of freedom in the Middle East and a sign of hope for the Saudi liberals and dissidents who are looking for ways to speak up for their rights and tell more about their ideas with no fear to be arrested.

And meanwhile Badawi is still in jail, hoping to return to his three children and hug them, looking outside to the world and thinking of everyone who is standing up for human rights, and sure the other question which remain here: will Raif get his next 50 lashes again to continue the 1000 lashes?!!

Utveksling i Tyskland. Min opplevelse som utvekslingsstudent.

OPPLEVELSE

TEKST OG FOTO: Elias Bergsholm

«Vi fortsetter fremover, åpner nye dører og gjør nye ting fordi vi er nysgjerrige, og nysgjerrighet leder oss på nye veier.»

Walt Disney

Da jeg begynte på UiT i august kunne jeg ikke tenke meg å reise til utlandet så tidlig! Det å være utvekslingsstudent høres så spennende og utfordrende ut! Like før juleferien ble vi tilbudt å ta en del emner i Kiel - en stor by nord i Tyskland - i vårsemesteret.

Utvekslingsprogrammet varte bare en måned, men den ene måneden utenfor Norge var en av de mest uforglemmelige månedene jeg har hatt. Jeg må legge vekt på at den måneden følte som et par dager! Det skjer så mye i Tyskland at tiden flyr ubeskrivelig fort. Man legger raskt merke til den opptatte atmosfæren med stor trafikk og tusenvis av mennesker som passerer deg hver eneste dag, etter å ha bodd i rolige Tromsø.

I tillegg til de ulike aktivitetene vi hadde i programmet, hadde vi også egne aktiviteter hver eneste dag. Siden prisnivået i Tyskland er relativt lavt i forhold til i Norge, merket jeg at det var nokså vanskelig å holde seg unna underholdene aktiviteter i hverdagen. Kafeer, bowling, karaokebar, puber og mye annet preget hverdagen, og ikke så mye lekser.

Jeg skjønner derfor ikke hvorfor de aller fleste velger å dra til land som USA eller Canada, når Tyskland er et minst like spennende og utfordrende land å dra til. Det kan være utfordrende siden ikke alle kan så godt engelsk. Ja, jeg har selv vært borti situasjoner der jeg følte meg usikker på grunn av språket. Heldigvis er folk i Tyskland er like hyggelige og snille som folk i Norge, og det er bare å spørre etter hjelp! Undervisningen i Kiel foregikk kun på tysk uten et eneste ord på norsk, noe som var utfordrende, men lærerikt.

Tips: Hvis du er i Tyskland, vær oppmerksom på at du ALLTID har kontanter med deg. Det kan være rart, men i Tyskland får man ikke betalt med bankkort. De aller fleste butikkene og utestedene tar kun imot kontant betaling.

Ellers var utvekslingen i Tyskland fantastisk! Høy standard på studentboliger og universitetet gjorde oppholdet like behagelig som hjemme i Norge. Vi hadde flinke lærere, mange aktiviteter og gode opplevelser. Vi fikk nye venner, utfordringer og et bredere syn på verden! Tusen takk til Franziska Jensen som gjorde det mulig for

oss studenter å få den beste opplevelsen av Kiel. Hvis du har mulighet til å reise på utveksling en dag, så må du absolutt gjøre det.

Semesteravgiften, det er oss!

DEBATT

TEKST OG ILLUSTRASJON:
Reidun Heggen

Studentparlamentet:

Her sitter 25 studenter. 16 av disse er listevalgte, 7 av disse er fakultetsvalgte, en representant fra ISU og en representant fra SSSR.

Det står i åpningen av Moderat Listes oppstartssøknad at de har eksistert på campus siden 2008/2009. De har stått med studentparlamentleder de siste to årene, men i deres vedtekter hevder de at de ble stiftet 15. januar 2015. Prøver Moderat Liste å hevde at de egentlig aldri har eksistert?

Hvert semester betaler studentene semesteravgift for å få lov til å studere. Disse pengene går til studentsamskipnaden, som eies og styres av studentene. I løpet av året skal studentparlamentet fordele ca. 4 millioner kroner av disse pengene. De som søker om penger er ulike store og små studentorganisasjoner. Studentsamfunnet Driv og TSI er de største og muligens mest kjente organisasjonen som søker om støtte. Som student kan du i prinsippet starte din egen studentorganisasjon og søke om støtte til dette. Eldre studentorganisasjoner har åpenbart ikke tilgang til denne støtten. Dette kan man lese ut-

fra reglementer for tildeling av støtte §5 Nye foreninger: «... Som nyoppstartet forening regnes ikke foreninger som for mindre enn tre år siden ble tildelt støttemidler under samme navn eller samme konto ...».

Videre er det jo godt å vite at Moderat Liste også er klar over at de har en litt eldre historie enn knappe tre uker. «Moderat Liste har vært representert på Universitetet i Tromsø- Norges Arktiske universitet ved hvert eneste valg etter fusjon mellom HiTø og Universitetet i Tromsø. 2008/2009» (Moderat Listes oppstartssøknad). «Organisasjonens navn er Moderat Liste. Organisasjonen ble stiftet den 15. januar 2015.» (Moderat listes vedtekter). At de samtidig hevder å være en nyoppstartet studentorganisasjon kom derfor som en overraskelse på Sosialistisk Studentlag. Vi er hundre prosent sikre på at vi har sett den logoen før.

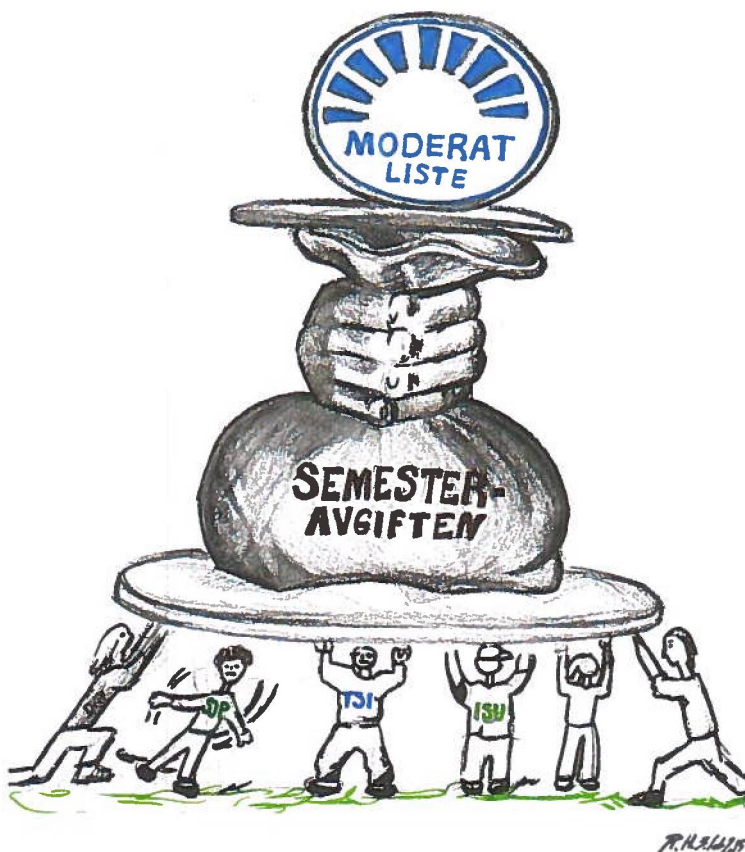
Moderat Liste har hatt råd til å drive valgkamp tidligere er så et mysterium. Men du skal ikke lete lengre enn Høyrestudentenes budsjett for 2014. Ut fra SSLs vararepresentant i semesteravgiftskomiteen Reidun Heggens dissens kommer det frem at Moderat Liste tidligere har mottatt sin valgkampstøtte gjennom denne organisasjonen:

«... Moderat liste har i flere år deltatt i valgkampen til studentparlamentet og mottatt valgkampstøtte. (5 000 kr) Denne støtten har de fått gjennom Høyre Studenter, noe som kan leses ut av Høyres studenters budsjett for 2014, der Moderat liste stå oppført som egen utgiftspost. Dette vil si at de har mottatt støtte indirekte tidligere. At organisasjonen først nå registrer seg som organisasjon i brønnøysundregistret og formelt er stiftet først i 2015 gjør dem ikke til en ny organisasjon, da organisasjonen har eksistert på Universitetet gjennom flere år.»

Svaret kom heldigvis litt lengre ned i oppstartssøknaden. Der heter det at de kun har eksistert som en uformell organisasjon på campus, underlagt Unge Høyres studenter. Det er jo godt å vite at uformelle studentorganisasjoner ikke trenger å følge de samme reglene som formelle studentorganisasjoner. I reglement for tildeling av støttemidler står det at studentparlamentet kan gi penger til organisasjoner som §3 «... -Ikke mottar tilskudd på annen måte direkte eller indirekte fra semesteravgiftsmidlene ...». Hvordan

Moderat Liste har også stått i bresjen for å stramme inn reglene i semesteravgiftsfordelingen. Students for Justice in Palestine fikk for eksempel ikke oppstartsstøtte. Dette til tross for at organisasjonen oppfylte alle kravene for tildeling av oppstartsmidler. Moderat Liste valgte å avvise søknad fordi organisasjonen omhandlet et brennhet tema og mente at saken ikke var av studentpolitisk relevans. Ludvig den 14. brukte å si «staten det er meg». Moderat har nå skaffet seg et eget organisasjonsnummer og kanskje burde det feires med et moderert slagord, semesteravgiften det er oss!?

Moderat Liste valgte å trekke søknaden sin om oppstartsmidler og skal legge fram en søknad om driftsmidler for Studentparlamentet.

KRAFT CONVENTION

14 FEBRUAR 2015

#KOMBLIMED
#INSPIRASJON
#SVETTPÅKRAFT
#TRENINGSGLEDE

KONDISJON
SYKLING
STYRKE
KLATRING
DANS
SLYNGE

www.samskipnaden.no/studentidrett [sitoidrett](#) [arktisk_studentidrett](#)

Etterlengtet turneringsseier for Magnus Carlsen

SJAKKSPALTEN

TEKST: Simon Steinnes

Etter VM-matchen mot Viswanathan Anand tok Carlsen seg en velfortjent juleferie, men etter nyttår var verdens beste sjakkspiller tilbake i manesjen, denne gangen i Tata Steel.

Den årlige turneringen i den nederlandske småbyen Wijk aan Zee er blant de sterkeste turneringene i verden, og kanskje den mest prestisjefylte. Med unntak av fjorårets utgave har Carlsen stilt opp hvert eneste år siden 2004, da han vant C-gruppen. Deretter spilte han to ganger i B-gruppen før han fra og med 2007 stilte opp i gruppe A. Denne vant han i 2008, 2010 og 2013.

Likevel vinner man ikke stort på tidligere meritter. I denne turneringen hadde han sort mot Anish Giri i første runde. Nederlenderen er en av stadig flere elitespillere som er yngre enn den norske verdensmesteren, og har dessuten aldri tapt mot Carlsen. De møttes første gang i nettopp Tata Steel i 2011, og det partiet var det faktisk Giri som vant. Siden den

gang har de møttes mange ganger og spilt remis hver gang. Det ble etter hvert klart at dette møtet ikke var noe unntak.

I andre runde møtte Carlsen amerikaneren Wesley So. I likhet med Giri er So yngre enn Carlsen, men i motsetning til nederlenderen hadde han aldri møtt Carlsen i et turneringsparti før denne turneringen. Til tross for at Carlsen hadde hvit, greide han ikke å sette So under press under partiet, og det ble til slutt remis. To remispartier var en middelmådig start for Carlsen, men likevel godkjent. I tredje parti gikk starten av turneringen fra middelmådig til katastrofal.

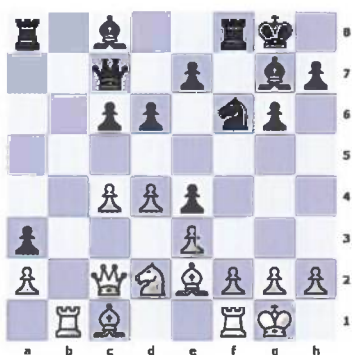
Radoslaw Wojtaszek - Magnus Carlsen

1. d4 d6 2. Sf3 g6 3. c4 f5

Sort spiller forsiktige, men fleksible trekk i åpningen. Etter 3...f5 går spillet over i Hollandsk åpning, som regnes som ganske tveegget.

4. b4 Lg7 5. Lb2 a5 6. b5 a4 7. e3 Sf6 8. Le2 c6 9. bxc6 bxc6 10. O-O O-O 11. Dc2 Dc7 12. Sc3 a3 13. Lc1 Sbd7 14. Tb1 Se4 15. Sxe4 fxe4 16. Sd2 Sf6

Det er klart at sort ikke kan holde på bonden på a3, og bonden på e4 er også potensielt svak. Hvit har stor fordel.

17. Tb3 Lf5 18. Txa3 h5 19. Txa8 Txa8 20. a3 h4

Hvits trumfkort i stillingen er fribonden på a3. Sort kan ikke foreta seg stort på dronningfløyen, og forsøker å innlede et kongegangrep med h-bonden.

21. Lb2 h3 22. g3 Dc8 23. Te1 Tb8 24. Lc3 Sh7 Springerens omdirigeres til et bedre felt.

25. a4 Sg5 26. Tb1 Ta8 27. Dd1 c5 28. Tb6 De6?

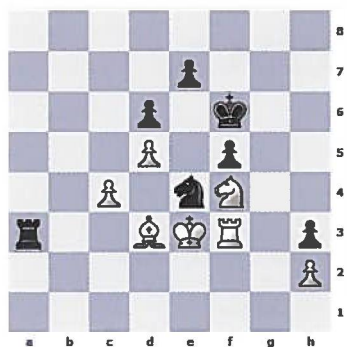

Slett ikke godt. Til tross for at sort lå bonde un-

der ville det kanskje la seg gjøre å forsvare stillingen. Nå tillater sort at hvit fanger løperen med g4, og mister derfor ytterligere materiell. Samtidig blir stillingen veldig kaotisk, noe som kan ha vært intensjonen til sort, men hvit har det hele under kontroll. I fortsettelsen spiller polakken nøyaktig og sterkt:

29. g4! cxd4 30. Lxd4 Lxd4 31. exd4 e3 32. gxf5 gxf5 33. Sf1 exf2+ 34. Kxf2 Se4+ 35. Ke1 Df6 36. Dd3 Txa4 37. Tb1 Dh4+ 38. Sg3 Kf7 39. Df3 Kg7 40. Df4 Dxf4 41. Sh5+ Kf7 42. Sxf4 Sg5 43. d5 Kf6 44. Kf2 Ta3 45. Ld3 Ta2+ 46. Kg3 Ta3 47. Te1 Se4+ 48. Kf3 Sg5+ 49. Ke3 Ta2 50. Te2 Ta3 51. Tf2 Se4 52. Tf3

Her valgte sort å gi opp. Hvit vinner bonden på h3, og sort har absolutt ingenting for offiseren. Dermed hadde Carlsen gått på sitt første tap i turneringen. Med to remis og et tap på de tre første rundene begynte det nesten å se stygt ut

for vår mann, men det var fortsatt ti runder igjen. Etter en sortseier mot nederlandereren Loek van Wely gikk Carlsen inn i første hviledag med en god følelse, og etter det vant han parti etter parti. Først var det rivalene Levon Aronian og Fabiano Caruana som måtte bite i gresset, og deretter var det Hou Yifan, Baadur Jobava og Teimour Radjabov som gikk ned etter tur. Disse seks seirene på rad førte Carlsen opp i ledelsen, og med remis mot Vasil Ivanchuk, Maxime Vachier-Lagra-

ve, Ding Liren og Ivan Saric i de fire siste rundene vant nordmannen turneringen til tross for en uvanlig dårlig start, et halvt poeng foran firklovetet Vachier-Lagrave, Giri, So og Ding.

I skrivende stund har Magnus Carlsen nettopp begynt på en ny turnering, og har spilt remis med sort mot Aronian i første runde av Grenke Chess Classic i Baden-Baden. Senere står blant andre Caruana og Anand for tur. Når du leser dette er turneringen

ferdig, og kanskje* har Carlsen allerede fått sin andre turneringsseier for året.

*Rett før Utopia gikk i trykken vant Magnus Carlsen sin andre turnering for året. Med tre seire, tre remispartier og ett tap lå Carlsen på 4.5 av 7 mulige poeng etter syv partier. Hjemmehåpet Arkadij Naiditsch hadde imidlertid samme poengsum, og de to måtte dermed ut i et jevnt og intenst omspill som Carlsen til slutt vant.

Caroline, Jan Erik (tannlege), Marthe, Anita (tannpleier), Christina (tannpleier), Karina (tannpleier)

Ønsker deg velkommen til:

- Undersøkelse med to røntgen, tannsteinsrens og puss kr 522,- (ordinært kr 870,-)
- Tannbleiking kr 1800,- (ordinært kr 3000,-)
- Tannsmykker, saltblåsing etc.

Studentrabatt 40%

hos tannpleier.

På behandling utført av tannlege gis som før 20% studentrabatt. Husk studentbevis ☺

Ring for time:

Tenner i sentrum

Tannlege Kjærstad AS

Storgata 39, Tromsø, tlf 776 83 188

resepsjon@tannlegekjaerstad.nhn.no

Tannlege Jan Erik Kjærstad
Tannpleiere Anita Wiik,
Christina Fredheim og Karina Bergland

Frossent land, bilder i bevegelse: 25 år med TIFF

TROMSØ INTERNASJONALE FILMFESTIVAL

TEKST OG FOTO: Alexandra Tenebroso

Tromsøs egen filmfestival feiret nylig sitt 25-års jubileum.

25-åringen TIFF er en samfunnsengasjert, gjenstridig individualist med blikket rettet mot perifere subkulturer og menneskene bak nyhetsstatistikker. Utopia fikk gleden av å forhøre festivalsjefen Martha Otte om TIFFs fortid, nåtid og fremtid. Møterommet som satte kulissene for intervjuet var prydet med et stort pepperkakerensdyr i anledning TIFFs store 25-årsjubileum. Man møtte en vegg. Altså av Post-It-lapper i et gigantisk visningspuslespill, ikke ulikt noe man ser på krimserier, oftest omgitt av etterforskere. I dette tilfelle, er det fargerike puslespillet omgitt av TIFF-teamet, som stadig perfektionerer visningskalenderen.

- Det er faktisk noen frivillige som laget den, eller superfrivillige som vi kaller dem, forteller Martha Otte om det øyefengende pepperkakerensdyret på vinduskarmen. Den ene kloven har rukket å knekke av i kjølvannet av festivalen, som fant sted mellom 12. og 18. januar i år.

Motparten til Hollywood

Martha Otte forklarer at helt siden Tromsøs Internasjonale Film Festival først ble etablert, har det fungert som et supplement til populærkino, med skråblikk til mer obskure filmer.

- TIFF blir utvidet, ikke forandret. Det har alltid handlet om film man ellers ikke får sett, som ikke går på kino til vanlig.

Forløperen til denne tankegangen kan knyttes opp mot fortiden, da distributører ikke turte å ta noen risiko med mindre kjente importfilmer. Som følge av dette, oppstod en misnøye over en lav andel importfilmer. Den indirekte etterspørselen etter noe utenfor kommersialismen, ble TIFF sin agenda.

Vindu til andre verdener

- Det har egentlig aldri vært en festival kun for cinefiler, oppklarer Martha Otte gjennomtenkt om TIFFs «artsy»-rykte. Hun ble festivalsjef for TIFF i 2005, og

har siden blitt et ansikt folk instinktivt assosierer med filmfestivalen (og trolig filmrelaterte kulturbegivenheter generelt).

- Det handler om annerledes film på en annerledes filmfestival, for alminnelige folk. Du trenger ikke å være en filmentusiast.

Festivalsjefen Otte resonnerer at folk har en iboende interesse for andre opplevelser de ikke har tilgang på ellers.

- Filmene blir som et vindu - en dør - til andre erfaringer: andre kulturer og subkulturer.

- Samtidig er det filmer som respekterer folks intelligens, tilfører festivalsjefen.

Sterke bilder bak nyhetsbilder

Det er mye krudd i programmet til TIFF. Festivalen består av mange lag, hvor noen filmer er meget tunge mens andre er lett-sindige. Det globale nyhetsbildet er overøst med komplekse konflikter, endringer i global økonomi og maktutøvelse. TIFF tar tak i samfunnsdebatten på enda sterkere nivå enn før.

- Fokuset er på mennesket bak nyhetsbildet, understreker Otte.

Filmen «Ambulance» (av Mohamed Jably) er et av eksemplene som dukker opp, hvor kameraene følger et ambulanselag i Gaza, i deres hverdag, gjennom sommeren 2014. Det er sterke bilder som supplerer en overveldende nyhetsstatistikk. Martha Otte belyser filmutvalget på TIFF:

- TIFF kontekstualiserer film. Det kan være innspill på trender i verden, men også i filmverdenen.

Forbi film, med byen som lerret

- TIFF ble 25 år, og vi ønsket å se fremover, ikke bakover. Derfor virket det naturlig å ta med science fiction i programmet.

TIFF har i år rekruttert det nye studenthuset Driv som et av visningsstedene, og responsen har så langt vært positiv. Festivalsjefen har gitt uttrykk for at dette er noe å bygge videre på.

Av spesielle opplevelser i år, har TIFF presentert prosjektet «A Wall is a Screen», hvor et lite crew vandrer rundt i byen med publikum på slep, og viser kortfilmer på byens vegger, tak og smug. Den velkjente utekinoen var også en del av repertoaret under årets TIFF. En annen interaktiv opplevelse har vært en egen visningsbås i området Rådhusparken, tilgjengelig for enhver forbigående.

- Det var veldig spennende, for det var faktisk studenter på landskapsarkitektur som tok initiativet og kom med ideen til oss, forteller Martha Otte.

Til tross for nye interaktive prosjekter, kommer TIFF alltid til å holde på tradisjonelle filmvisninger.

- Det finnes et visuelt fellesskap, en samtidighet i filmvisninger. Folk deler en opplevelse sammen. Det kan aldri erstattes av for eksempel Netflix, argumenterer festivalsjefen Otte.

«Elven flyter ikke oppover»

Filmutvelgelsen blir gjort av det såkalte programrådet, bestående av Otte og to medlemmer.

- Iblant jobbet vi med å finne filmer ut fra et overordnet tema. Andre ganger er det én film som har fanget oppmerksomheten og dannet grunnlag for tematikken.

Med dette refererer festivalsjefen til skatefilmopplevelsen «Bones Brigade: An Autobiography (2012)» på Cannes filmfestival, som dannet en rød tråd for TIFF2013. Festivalen opptrer som en slags obsternasjon mot sine sydlige brorparter, hvor den roter i gata etter urbane subkulturer mens søsken i sør bedriver sin finpolering.

Martha Otte delte en anekdote, der «faren» til TIFF - Hans Henrik Berg - angivelig hadde invitert kinosjefen i Oslo Kinematographer oppover til Tromsø.

- Han fikk til svar noe slik som «elva flyter ikke oppover».

Om dette gjenspeiler en nærværende holdning Nord-Norge blir møtt med eller ikke, er opp til andre å bedømme; men det er ikke å fornekte at filmfestivalprofilen i Norge er veldig «sørtung» ellers. Hele fem andre norske filmfestivaler er lokalisert i Sør-Norge, samt én i Trondheim. Martha

Otte er heller begeistret enn bekymret for å fremme en festival hele 69 grader nord:

- Tromsø er en by i konstant vekst og dynamikk. Det er veldig godt samspill mellom TIFF og byen Tromsø, som går begge veier.

Otte trekker også frem at Tromsø er et spennende sted for internasjonale reisende, fra nordlys-turisme til arktisk forskning.

Fantastiske frivillige

Det internasjonale ved TIFF er ikke begrenset til filmutvalget og verdensvinduer. Frivillige som får TIFF til å skje er en meget heterogen gruppe. Spekteret er bredt, ikke bare når det gjelder nasjonalitet, men også alder og bakgrunn. Noen har vært frivillige i mange år (til og med tiår). En «typisk» vilkårlig frivillig er en student, en bussjåfør, optikerspesialist eller kanskje en glasiolog (journ.anm: utrolig nok er det til og med glasiologer i flertall det er snakk om).

- Jeg tror at folk som har vært med på TIFF i noen år søker en annen opplevelse av festivalen, fra bak kulissene, forteller Martha Otte varmt om frivilligheten.

- Folk virker å ha en genuin interesse av å ta aktiv del i TIFF.

Otte spøker også om å slutte som festivalsjef og bli frivillig selv. Det er tross alt frivillige som har bidratt til veksten av ymse TIFF'ister som sirkulerer i sosiale medier, eksempelvis emneknaggen #tiffstrikk, hvor folk griper fatt i strikkegarnet og tar saken i egne hender. Superfrivillig ved navn Heidi Sunde står for strikkedesignet på den karakteristiske TIFF-genseren bak #tiffstrikk.

Det høyst spiselige pepperkakerensdyret var også et resultat av frivillig engasjement.

- En hel Twist-pose var inne i reinsdyret, opplyser Martha Otte.

Pepperkakerensdyret tok kvelden og ble redusert til skrogparti med intakt TIFF-logo, i et skjebnesvangert øyeblikk av flytting. Utopia hadde lyst å forevige det på et bilde.

- Ånei! Oi, det var mer Twist her inne jo. Dette markerte slutten på et høyst spennende, langt dybdeintervju om TIFF med Martha Otte. Studentavisen forlot åstedet med noen godterikroppsdeler, og etterlot en lettere forfjamset festivalsjef igjen til videre visjoner av TIFFs fremtid.

Dramatisk korrekte livsvalg

FORESTILLING

TEKST: Lene Oline Sedolfsen
FOTO: Alexandra Tenebroso

Ekspertene i livsvalg inntok en stand i teorifagbygget, ordentlig antrukket i hvite labfrakker, og med filosofiske og logiske spåkopper for hånden. Med dramatisk kompetanse på rasjonelle, følelsesmessige valg, karma og stjernehimlen manglet det ikke på konkrete råd med en stor dose selvfølgelighet.

Hovedforestillingen foregikk i lune omgivelser i Ardna, og kunne by på en munter blanding av dans, sang, og samtaler om livsvalg både på norsk, samisk og engelsk i et naturlig samspill. Ekspertene i sannsynlighet, med en bachelor i tilfeldighet og en master i noe sånt, bisto engasjert sine medskuespillere når det kom til vanskelige valg om studier og karrierevalg.

Dramastudentene kapret en liten del av campus den 30. januar. Flere skjebner ble midlertidig avsporet til en geriljaforestilling om livsvalg.

Publikum lot seg rive med av snedige kommentarer, og humret god med innimellom alvorlige og vanskelige valg, som ble forutbestemt av stjernehimlen og med en sjekk av karma.

Etter forestillingen forhørte Utopia seg med Drama og teater student, Espen Olaisen om hva han synes om studieprogrammet, hvorfor han valgte å studere Drama og Teater, og om det var et vanskelig valg.

”Det var absolutt ikke et vanskelig valg, når jeg fant ut det var en studiemulighet ved UiT. Jeg er veldig fornøyd med studieprogrammet som er både utfordrende og består av en god blanding praktiske øvelser og lek. I følge Olaisen var grunnen til at han valgte å bli Drama og Teater stu-

dent, et ønske om å prøve seg som skuespiller, og å kunne by på seg selv.

Kunstnerportrett: Lone Slydahl

TEKST OG FOTO: Alexandra Tenebroso

En selvlært kunstner fra Kroken om Svalbard, sårbarhet, lykken i kunst, det å være død på innsiden og få livet i gave på nytt.

Hennes malerier prydet Solhallen under Arctic Frontiers, med atmosfæriske skildringer av arktiske farvann. Inspirasjonen til de seks maleriene strømmet over Lone Slydahl som følge av en forskningstokt til Svalbard.

- Allerede etter to dager der kriblet jeg etter å komme i gang med å male, forteller Slydahl om den opplevelsrike tokten med forskningsfartøyet.

Lone Slydahl ble invitert til Svalbard av en bekjent. Samme bekjent bidro også til at de Svalbard-inspirerte maleriene ble utstilt i anledning den årlige Arctic Frontiers-konferansen.

- Det er virkelig sant, alt de sier om Svalbard, bemerket Slydahl om den stemningsfylte øykonstellasjonen i Arktis. Selv bor hun i Ersfjord.

Man kan finne Lone Slydahl i det kunstneriske hjørnet på det åpne gründerhuset Flow, der hun bokstavelig talt har okkupert et hjørne med vindusutsikt mot vannet. I det lille kunstnerhjørnet har hun blant annet de Svalbard-inspirerte maleriene sine, de fleste minst like store som Slydahl selv.

Kunst = betingelsesløst

Lone Slydahl tårner i underkant av 1.60 meter over bakken, og rommer en sprudlende personlighet. Hun er utdannet frisør, og har hatt sans for tegning og maling så lenge hun kan huske. På spørsmål om hvorfor hun valgte en utfordrende og usikker kunstnerlivsstil, svarte Slydahl følgende:

- Det føles veldig riktig, jeg kommer i kontakt med mitt indre. Noe i meg vokser, jeg ser at uttrykket utvikler seg i maleriene.

- Det er å være utenfor komfortsonen, og samtidig være i helhet. Risikoen hvis man slutter er å miste seg selv, forklarer Lone meget gjennomtenkt.

Videre konkluderer hun med følgende:

- Vi mennesker trenger å gjøre noe, vi er født til å være kreative.

Hun har ingen formell eller akademisk kunstutdanning, og har heller ikke tenkt noe over kunstnerisk tilhørighet. Hennes nærvær skisserer en kunstner som omfavner kunst for dets egenverdi.

Sårbarhet, makt og lykke

- Noen har spurt meg om jeg virkelig er så lykkelig som jeg skal ha det til. Og selv-

sagt er det ingen som er på topp hele tiden, men alle erfaringer jeg har vært gjennom ville jeg ikke vært foruten.

Hun er veldig åpen og reflektert om sine tidligere erfaringer, blant annet spiseforstyrrelser og utfordringen med å være alenemor.

- Da jeg slet med spiseforstyrrelser, kjente jeg meg død på innsiden. Jeg føler at jeg har fått livet i gave på nytt, og er veldig takknemlig for det. Jeg føler meg fri med det jeg gjør nå.

Slydahl beskriver seg selv som den personen med oppriktig mening om at verden ikke kan få nok kjærlighet. Ikke alle liker å gå rett på sårbarheter, men den Ersfjord-baserte kunstneren opplever det som naturlig og viktig:

- Alle har jo vært gjennom noe, og det er en del av det å leve. Folk kan ta makten tilbake, og ta steget mot å være lykkelig. Vi tror at det er mye som skal endres, men det handler om å tørre å gi av oss selv.

Kunsten er større

De som sitter med en stereotyp oppfatning om kunstneren som et dystert og lidende artseksemplar, vil få en virkelighetsorientering i møte med kunstnere som Lone Slydahl. Hun eier en vennlig fremtoning, energisk tilstedeværelse og avvæpnende smil.

- Jeg føler egentlig at kunsten er større enn meg selv. At jeg bare formidler den, sier Slydahl avslutningsvis.

Utsagnet refererer til hvordan kunstformer tilsynelatende lever sitt eget liv gjennom skapere.

Det lille malerhjørnet på gründerhuset Flow stjeler oppmerksomheten forbi resten av kontorlandskapet, hvor kunstneren Lone Slydahl kan observeres i hennes naturlige habitat, omgitt av stadig flere malerier.

”Murman - håpets kyst”

UTSTILLING

TEKST OG FOTO: Olga Shavrina

“Det er ikke alle som vet noe om dette. Jeg tror nok at folk i min generasjon har sett på Kola-halvøya som en plass med bare militær virksomhet, industri og ikke har visst om at det er en norsk historie der. Den historien om at det var nordmenn og finlendere som har bosatt seg langs Murman-kysten etter *invitasjon* fra den russiske staten er jo ganske ny for meg”, forteller Per Helge Nylund, som er formidlingskonsulent på museum.

Det er jo ganske sant, at når man snakker om norsk migrasjon i det 19. århundre, mener man som oftest migrasjon over Atlanterhavet og ikke rundt 500 nordmenns migrasjon til Kola-kysten - det nærmeste russiske området til Norge og Finland, som ligger i nord-vest av Russland.

I 1850 var befolkning på Kolahalvøya - som er 144 tusen kvadratkilometer og tilsvarer tre ganger størrelsen av Finnmark - litt over 8500 og inkluderte hovedsaklig Samene (urbefolkning), Russere og Karelene. De russiske myndighetene hadde et ønske om å øke befolkningen på Kola-halvøya, og var ivrige etter å bevilge privilegier til immigranter i bytte mot russisk statsborgerskap.

”Murman - håpets kyst”, som tidligere har vært utstilt med stor suksess i Vardø, Vadsø, Murmansk, Arkhangelsk, Oulu, Rovaniemi og flere steder i Finland, ble nå åpnet på Tromsø Museum. Utstillingen forteller om et ikke så veldig kjent, men veldig spennende kapittel i norsk-russisk-finsk felles historie: bosetningen av Kola-kysten fra 1860 til 1940.

“Blant alle privilegier, fikk man skattefordeler i 8 år, lov til å fiske og jakte i elver og vann i området, fritak fra militærtjenester og man fikk bruke eget morsmål, også norsk eller finsk. Så vi ser en liberal invandringspolitikk, for russiske myndigheter ønsket virkelig velkommen fremmede statsborgere til Russland”, forteller professor Kari Aga Myklebost, som er introdusjon til utstillingen.

Slik begynte en migrasjonsbølge fra Norge og Finland til Murman-kyst på 1860-tallet. Finlendere rømte fra sult og epidemier, og nordmenn søkte nye resurser og opplevelser. Flytting til Murman-kysten var i begge tilfeller sett på som en mulighet til å øke livskvaliteten.

Sammen med de norske og de finske innvandrerne kom den russiske og karelske befolkningen fra kysten av Kvitsjøen. I løpet av 80-års bosetning på Kolahalvøya (1860-1940), ble over hundre nye bosetninger etablert og ble hjem til ulike folkegrupper som levde i fred sammen på Kola-kysten.

“Denne type kunnskap er viktig for å gi oss en følelse av et historisk felleskap, som

UTSTILLINGEN ble åpnet av et magisk musikalsk innslag av Ekaterina Bepalova.

vi kan bruke i dag for å få forståelse for Russland og russere i dag, når det kanskje nå trenges mer enn noen gang før”, sier professor Kari Aga Myklebost.

Utstillingen forteller blant annet om hva som ble skjebnen til kolonistene etter den russiske revolusjonen og hva som har skjedd med bosetterne etter krigen og deres etterkommere fram til i dag. “Det her er en veldig flott utstilling fordi den er på et mikroplan, det går så nært på det enkelte menneske og den enkelte familie”, sier Kari Aga Myklebost.

“Det er klart at de som er interessert i historie burde gå og se utstillingen, og lære seg litt av dette kapittelet i norsk-russisk-finsk historie. Jeg håper også at utstillingen skal være interessant for unge mennesker i dag”, sier Per Helge Nylund.

Utstillingen skal stå åpen til 16. august 2015. I tillegg, blir det tre søndagsforedrag som skal belyse temaet fra forskjellige vinkler. Det er verdt å nevne at alle studenter ved UiT har gratis adgang til alle utstillinger på Tromsø Museum.

Søndagsforedrag på Tromsø Museum:

22.02.15 – “Nordmenn på Murman-kysten” v/Jens Petter Nilsen

8.03.15 – “Etnisitet og ressurskonflikt på håpets kyst” v/Kari Aga Myklebost

22.03.15 – “Finsk kolonisering og modernisering i Petsamoområdet” v/Jokka Nyshonen

- * Alle foredragene begynner kl 13.00.
- * Studenter på UiT har gratis adgang.
- * Utstillingen er et resultat av samarbeid mellom Varanger museum og partnere fra Russland og Finland.

“Norge og Russland har mye felles historie. Det har vært mange forskjellige nasjonaliteter og etnisiteter som har bodd sammen her oppe. Vi, folk, bryr oss ikke så mye om grensene, det er viktig for politikere, men ikke for oss. Det er fint å se den historien vist frem her”, sier Per Helge Nylund, som er formidlingskonsulent på museet.

Foto Varanger Museum

THE KOMMANDO PESTE NOIRE ISSUE

TEXT: Lyonel Perabo

At this point there is no going around it: PESTE NOIRE is the best band to ever come out of France. That's it. Both in their startlingly evocative and ingenuous music, and through their own extra-musical mythology, PESTE NOIRE stands out completely from the French musical scene. Like a sore thumb? Maybe more like a clenched fist.

The Coming of the Plague

The history of the grimly named PESTE NOIRE from southern France is most peculiar, even according to Black Metal standards. Started as an insanely raw band in the beginning of the naughties by two teenagers, mastermind Famine and drummer Neige, PESTE NOIRE released a couple of demo-tapes but no Full-Length would be released before 2006. At that moment Neige was already busy with his soon-to-be famous band ALCEST while Famine led PESTE NOIRE through a decadent binge in what many still hold to be the band's best album: *La Sanie des siècles - Panégyrique de la dégénérescence*.

A year and a couple of concerts later, the band released the hideously raw and poetic *Folkfuck Follies* which gave up the bleak and dusty atmosphere of the previous album for a somewhat hysterical approach to despair and mental illness. Despite its

qualities, *Folkfuck Follies* divided the band's fanbase and PESTE NOIRE unexpectedly disappeared from the public eye.

"Folkfuck Follies gave up the bleak and dusty atmosphere of the previous album for a somewhat hysterical approach to despair and mental illness"

Two years later and completely out of the blue, mastermind Famine unexpectedly released the maddened masterpiece *Ballade cuntre lo Anemi francor*: a twisted, clandestine ode to ancient archaic violence and National pride. Filled with unexpectedly catchy war chants and somber instrumentations, the album shook the scene to its foundation and further contributed to

establish the black legend of PESTE NOIRE.

Fast-forward two years: Famine has kept such a discrete profile since *La Ballade* that many believe the band to be dead for good; how wrong can they be... Once again taking the scene unaware, Famine reveals to the world his brand new opus *L'Ordure a l'état Pur* on his newly established *La Mesnie herlequin* label. Following a long tradition of unorthodox sonic manifestations, *L'Ordure* trampled the French Black Metal scene in both painful and cruel ways.

Abandoning the once all-powerful raw approach to Black Metal Famine had adopted, *L'Ordure* showcased crystalline mastering and faultless instrumentation that only made the band's odious musical message harder to cope with. Abandoning dreams of a beloved mournful past, PES-

PHOTO: Famine and Ardraos of PESTE NOIRE © Anaon productions and PESTE NOIRE (2014)

TE NOIRE produced a desolate picture of French degeneracy using crude language, absurd samples and industrial rhythms to make their point. While some reviled the album as a travesty of Black Metal, *L'Ordu* became the talk of the town in little France and turned PESTE NOIRE into the country's most fascinating controversial band.

Now almost a public figure within the (small) French underground, Famine started promoting his own brand of Black Metal more openly and released amazing albums by faithful allies SALE FREUX

Musically, Peste Noire is maybe less of a revolution than its predecessors. Keeping the professionally produced formula of *L'Ordu*, Peste Noire showcases a great many, sometimes prestigious, guest musicians and a plethora of acoustic instruments. While in some cases those bring novel dynamics to the songs (*Ode, Moins trente degres Celcius*), it's on Famine's expert guitars that the album is built.

While *Peste Noire* might be the band's most instrumented album to date, Famine still manages to produce some though-provoking and evocative lyrics that further

cholic acoustic guitar of *Ode*, the bursting last riff of *Moins trente degres Celcius* or the oddly catchy punk-infused *La Blonde* are proof enough that PESTE NOIRE's material is still top notch.

Yet, if this ambitious album should be remembered for only one thing it should be beyond a doubt be *La bêche et l'épée contre l'usurier*. This song, which is the album's longest at eight minutes, must be one of Famine's most heinous tracks and perfectly showcases everything PESTE NOIRE has come to be: a fierce, yet melodic harangue, possessed by the most morose ide-

PHOTO: Famine and Ardraos of PESTE NOIRE © Anadn productions and PESTE NOIRE (2014)

and AUTARCIE. But beyond the very relative glamour of his position as the most legitimate spokesperson and theorist of the one and only *Rance Metal Noir de France*, Famine was carefully planning his next move.

Opus Eponymous

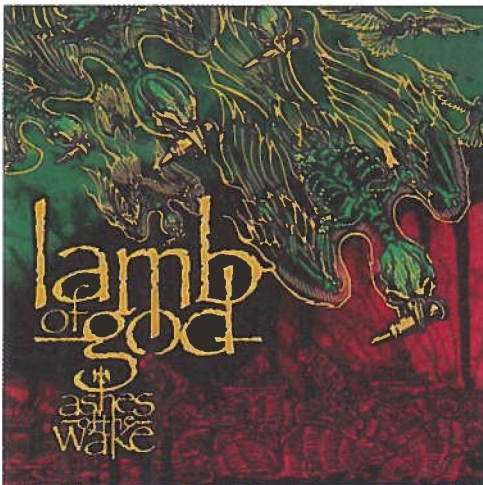
Released once again two years after its predecessor, the eponymous *Peste Noire* album was recorded in Famine's new den, an antediluvian stone mansion in the middle of the woods, lost in the impenetrable mountains of central France. Once again provoking the ire of his inferior antagonists, Famine released the album in two versions: one bare cardboard slipcase acknowledgedly marketed towards 'social parasites' and a noble and enticing digi-book version. This latter release, ornamented by lavish gilded crests, must simply be the most alluring Cd ever produced.

develop the hateful and sarcastic nature of the PESTE NOIRE entity. Each song takes a different approach to Famine's Black Metal ideology: *Niquez vos villes* is a spiteful tirade against the modern yet decrepit city-dwelling folks and *La Blonde* isn't about any French beauty at all, but is instead an ode to...beer. *Démonarque* is an elitist praise addressed to a cruel yet blameless tyrant and *Le Clebs noir de Pontgibaud* is a bleak medieval tale of sorcery, blasphemy and horrible revenge.

Critics have derided *Peste Noire* for its lack of structural unity and the overall feeling of heterogeneity arising from the oddly-structured songs. Those critics do have a point when they mention songs that could be better structured and transitions which might at times be somewhat mystifying. Still, Famine reigns supreme in terms of riffing and offers some heart-wrenching material in almost every song: the melan-

als. *La bêche et l'épée* is, by all means, the album's best track and one of the finest ever penned by Famine. Even if *Peste Noire* might be somewhat less of a revolution than *L'Ordu* and *La Ballade*, Famine has convinced us all that he's not yet ready to give up on his unholy dirty war.

"Famine reigns supreme in terms of riffing and offers some heart-wrenching material in almost every song"

ARTIST: Lamb of God
ALBUM: Ashes of the Wake
RECORD LABEL: Epic Records, Prosthetic Records
RATING: 6/6

En demonstrasjon av vel gjennomtenkte riffs, imponerende og dyktig trommespill og uklanderlig flenge vokaler, en «delikatesse» stemt i «drop-D».

TEKST: Edmundo Quiñonez

«Ashes Of The Wake» er et mesterstykke som sendte Lamb of God til berømmelse. Spor nr. 1, «Laid to rest», er en av singlene fra denne platen. Kreative riffs hvor «pinch harmonics» er i bruk er ett av høydepunktene i låten.

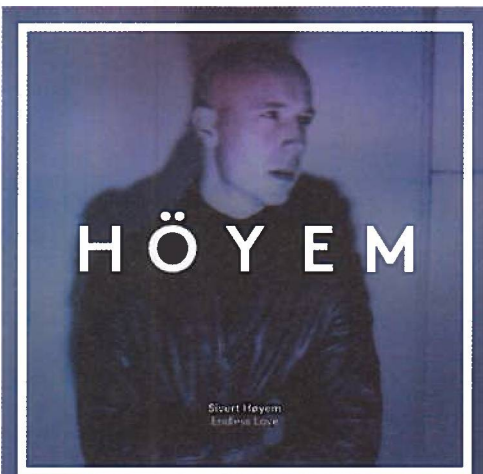
En av de mest populære låtene fra denne platen er singelen «Now You've Got Something to Die For», spor nr. 3. I tillegg til bra riffs, har vi et fantastisk trommespill av Chris Adler, en god bruk av cymbalene og dobbelpedalen. Denne låten fremførte han i den store festivalen for trommerslagere, «Moder Drummer Festival», i 2005. Der man får se enda klarere det som han gjør. Videoen finnes på Youtube. Låten «Hourglass» får man også høre under fes-

tivalen, der kan vi høre en lynrask og velkontrollert dobbelpedal.

Senere i platen kommer spor nr. 6, «Blood Of The Scribe», en begynnelse med høyt tempo tar oppmerksomheten vår. Bra dype, middels og høye vokaler i tillegg til en avslutning med høyt tempo gjør denne sangen til en fantastisk låt.

Alle sangene i platen er vellagde, og man blir ikke å kjede seg. Det finnes også en instrumentallåt, nemlig spor nr. 10, «Ashes of the wake»

Generelt er albumet en kritikk mot krigen i Irak i 2004.

ARTIST: Sivert Høyem
ALBUM: Endless Love
RECORD LABEL: Hektor Grammofon AS under exclusive distribution to Warner Music Norway AS
RATING: 4/6

“In the night, when your ghost comes to call on you
 You are right, there ain't so much you can do”

- Ride on Sisters

TEKST: Marthe T. Bårdsen

Og igjen forfølges Sivert Høyem av døden. Med sin nye skive Endless Love hedrer han sin produsent, manager og venn, Per Erik Johansen, som i en alder av 54 år plutselig forlot vår verden. Det er en mørk, sørgmodig og desperat stemning i dette nyutgitte soloalbumet til Høyem, hvor han vektlegger det å strebe etter å utvikle seg - nemlig det hans avdøde venn inspirerte Høyem å gjøre.

I motsetning til Høyems karriere i Madrugada som ble tildelt sjangeren ”mørk polarrock” hvor musikken er mye vektlagt på det instrumentale, så er dette nye soloalbumet unikt i Høyems musikkariere. Her er musikken i mye større grad sentrert rundt hans kvaliteter som sanger og performativ kunstner. På grunn av dette er det musikalske landskap noe upussa; skamløst differensierer det fra det knugende, skurrende og semi-elektroniske til det dynamiske og aukustiske ballademusikalske. Dette upussa musikalske landskap gjør albumet om enda mer intim og nær, og ikke bare kan man høre hans savn, men også føle den.

Albumet er skittent, mørkt, suggerende, desperat og intim. Hans sorg og savn kommer fram, spesielt følelsetungt er det i sangen At Our Evening Table som åpnes med dempet orgelmusikk etterfulgt av tekst som kan vise til hvordan han mottok den knusende nyheten om vennens død.

På godt og ondt flyter hver låt inn i hverandre noe som får hele albumet til å bli en fortellende historie om Høyems vennskap og savn til sin avdøde manager. Men samtidig mangler låtene individualitet i den forstand at plata ikke blir bakgrunnsmusikk. Det er for liten variasjon i dem til at noen skiller seg ut, og på den måten er det vanskelig å fokusere på musikken og la seg forsvinne inn i den. De sterke følelsesladde tekstene som Høyem så hjerteskjærende lufter, kommer dessverre ikke godt nok fram på grunn av flatt instrumentalt landskap. Hver for seg er låtene personlige og sterke, men det instrumentale landskapet ødelegger mye for albumet i sin helhet og fortjener derfor i mine ører ikke mer enn en terningkast 4.

ARTIST: Dream Theater
ALBUM: A Dramatic Turn Of Events
RECORD LABEL: Roadrunner Records
RATING: 6/6

Progressiv majestet!

TEKST: Edmundo Quiñonez

«A Dramatic Turn Of Events» er Dream Theaters første plate etter at de skiftet trommeslager. Mange var spent på å se hva resultatet ville bli, men Dream Theater med Mike Mangini – som overtok etter Mike Portnoy - skuffet ikke.

Platen er full av fantastiske gitar- og keyboardsolos og omsluttende atmosfærer som kommer fra Jordan «The Wizard» Rudess sitt keyboard, for eksempel i begynnelsen av låten «Bridges In The Sky». I tillegg finner man mange spennende og velplasserte eksotiske taktarter som er vanlig i Dream Theaters musikk.

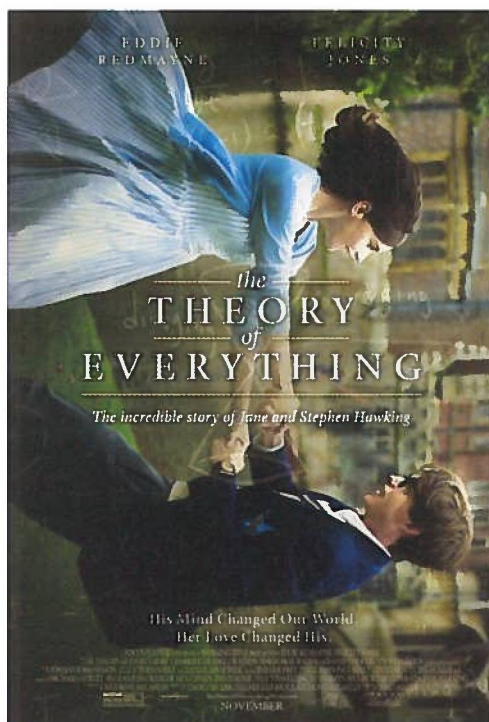
Dream Theater fansen tok vel imot dette albumet og en suksessfull verdensomfattende turné ga oss live DVD-en «Live at Luna Park» som er helt fantastisk å se og høre.

For å snakke litt om noen av låtene. I sangene «Bridges In The Sky», «Breaking All Illusions» og «Outcry» får vi oppleve

herlige instrumentalinnsatser, veldig progressive, hvor vi kan høre hvor kreative dette bandet kan være når de «leker seg». Her beveger melodiene seg mellom hvert instrument i svært vanskelig taktarter, alt fremført i absolutt majestet.

En sang som utmerker seg er «On The Backs Of Angels», ikke fordi denne sangen ble utgitt som singel, men kombinasjonen av fantastiske keyboards og atmosfærer fra Jordan Ruddess Morphwiz app sammen med vel strukturerte riff fra gitarist John Petrucci. Dette gir sangen det lille ekstra spesielt når vi får høre mange forskjellige rytmer spilt samtidig i hver instrument, slik som mellom versene. En kjempe kul «Clean» keyboard klassisk/jazz-passasje tar form like før gitarsoloen begynner.

På denne platen kan vi finne noen fine ballader også, nemlig «Far From Heaven», «This Is The Life» og «Beneath The Surface».

FILM: The Theory of Everything
REGISSØR: James March
SKUESPILLERE: Eddie Redmayne, Felicity Jones, Emily Watson, David Thewlis, Charlie Cox
SJANGER: Drama/biografi
PREMIERE: 6. februar

En perle av en kvalitetsfilm!

TEKST: Lene Oline Sedolfsen

The Theory of Everything er basert på en biografi skrevet av Stephen Hawkings første kone, Jane.

Filmen er en varm og vakker skildring om et av nåtidens største genier, og livet sammen med ham, fra ung lovende student, til å bli en av verdens mest anerkjente vitenskapsmenn.

Innholdsmessig er filmen ladd med ekstraordinære teorier som vil forklare alt, akademisk suksess og kamp mot en uovervinnelig sykdom. Gjennom særdeles gode skuespillerpresentasjoner, og fengende klassisk filmmusikk, dras seerne inn i denne perlen av en kvalitetsfilm. Med fysikk og kvantemekanikk som fagfelt er utgangspunktet spørsmålet om Guds eksistens.

Filmen lar oss bli nærmere kjent med en ung, lovende og sjarmerende Hawking, som har problemer med å forholde seg til en himmelsk diktator, men har et unikt

blikk for tid, stjerner, svarte hull og universelle teorier.

Spekket med forelskelser, dødsbudskap og kampen for tilværelsen er denne filmen potensiell tåredryppende for et mykt hjerte på en følsom dag.

Med egenskaper som å kunne regne ut sannsynlighet for lykke og andre vitenskapelige drops, er denne filmen absolutt en hyggelig filmopplevelse.

So apparently with this issue *Utropia* starts also a new column dealing with how to prepare a decent meal on a budget without renouncing to the quality of what you eat. Several recipes will be incoming, so wash your hands, and put down that frozen pizza for God's sake.

We're going to start from the basics: the following recipe is a variation I did from a typical dish that has been done for ages by students in Italy, loved by everyone for its easiness and its quick preparation. The original recipe would be with canned tuna instead of mackerel, so if you don't like the taste of mackerel just replace the word "mackerel" with "tuna".

PENNE WITH MACKEREL

Difficulty:
it's not
rocket science

Time:
as much as
a frozen pizza

Cost:
around
25 NOK

Buon
appetito!

Ingredients (for 1 person):

- ◊ 80 gr of pasta (100 gr if you don't care about carbs). The name of the dish is "Penne with mackerel", but it's up to your taste if you want to use some other type of pasta.
- ◊ 1 tin can of mackerel (the one with tomato sauce will do the trick, otherwise add tomato sauce to the recipe)
- ◊ Garlic
- ◊ Oil
- ◊ Salt
- ◊ Chili pepper (optional, but recommended)

Recipe

So first things first you need to put some water to boil. While you wait for it to reach boiling temperature, heat up a frying pan with a bit of oil (olive oil is recommended, but not essential) and place one clove of garlic in it, peeled and a bit crushed so that it will release its juice and flavour inside the oil without tearing apart.

Let the garlic fry until it starts to turn yellow/brown and take it out of the oil, lower the heat under the frying pan, put the mackerel in the frying pan with the tomato and cook it up so that the oil will also get the flavour of the fish. When the sauce starts to thicken, set the heat low again. Add the chili and spice it up.

Smell it. Taste it. Eventually adjust the flavours.

Your water should be boiling now, add salt. To me the right amount is a small fistful. In any case re-

member that the sauce is going to be pretty tasty already, so it's ok if you ease a bit on the salt. Add pasta to the water and boil for the time needed. It's written on the package, somewhere.

When the pasta gets close to being al dente (which is fancy Italian meaning roughly one minute from being done cooking) drain it and mix it with the sauce.

PRO TIP: When you drain your pasta, you can do it in a way so that you save a bit of the water used for cooking. Pour it with the pasta into the sauce and finish the cooking in the frying pan, in this way you'll have a more creamy sauce and obtain a final result that will make you think "I've got to Instagram this!", regardless the fact that you're actually not on Instagram. Be careful to not add too much water though, otherwise you'll just end up with a soggy plate of nothing.

Skjørere enn kaffi

LYRIKK

Hei mann, kan jeg komme inn?

Ja, seff; kom. Venta lenge?

Nei. Jeg har vært her i et par minutter.

Ja, sorry, glemte mobilen. Bare kom opp.

Så den vilt skjønneste jenta i dag.

Jaha.

Satt så lenge og glodde at hun må ha lagt merke til det. Så jeg tenkte at jeg får bare si det til ho.

Okei?

Være åpen vett du. Jeg skjønner liksom ikke hvorfor ikke. Hun kan jo bare bli glad for det.

Må ikke være så åpen at tunga ramler ut, vett du.

Eller hjernen.

Eller hjernen.

Nei, så jeg gikk nå bort da. Dirra som en buss, og da jeg åpna kjeften følte jeg det bare var spytt, men jeg fikk nå sagt noe.

Hva sa hun da?

At hun ikke ville ta en kaffi.

Haha, hva faen.

Så jeg gikk.

Du gikk bare. Sånn

”okei”?

Ja....

Men hun var så søt. Og myk, men fylt med bein. Litt hengslete og bleik. Før jeg gikk bort, satt jeg bare og tenkte på at vi skulle være sammen til sommeren. Kjøre bilen. Sitte i skogen. Ta båten ut på sjøen. Bade rundt hverandre. Kødde. Jeg skulle stått over ho dryppans blaut (hva var det nå...: Ei dråpe er nok til å rense et hav?) og gitt ho en klem mens hun slapper solans av. Men vanndråpan mine traff ho, og hun var så skjør at det var hun og ikke de som sprakk. Plopp! – og så borte vekk.

TEXT: Erlend Wichne

ILLUSTRASJON: Boyka Todorova

Illustrasjon: Boyka Todorova

To the sexy "doktorgrad" man in the international office:

Can I please come to consult my psychotests? I mean... will you be my doctor? I mean, can you help me with my application? Uh..

To the new editors in Utopia:

I have heard you are awesome, how do I become a volunteer? Does it matter that I cannot speak any language properly? I like to take pictures.

To the winter:

I like your apocalyptic character. The other day when I hit the street lamp because of Ole (who blew snow, wind, rain and flying objects in my face), that was hilarious. And apocalyptic.

To all the bus-drivers driving in this terrible weather:

I like you much more when the weather is nice. Now you are

not nice to your freezing passengers at all.

Just kidding! Hats off for your courage to drive on layers of ice. KUdooooo!

To all my new colleagues at my new job:

I have never met so many hard-working and beautiful women at once! Can I please become one of you?

Kristoffer H.

To all my friends who leave in August to travel the world: I hate you all. But at the same time I will miss you deeply. Be safe and bring me one souvenir from each country. Or don't, just come back to Tromsø so you can annoy me with your One thousand and one nights stories from the world.

To the actress from the vampire film I saw at TIFF:

May I offer you my neck? Or at least...can I hang out with you at night? Come to Tromsø???

Utroscope

Aries: You will feel "rammed" over this month by all the responsibilities and expectations (no pun intended).

Taurus: Things in life doesn't always make sense, especially this month be prepared for a lot of «bullshit» (no pun intended)

Gemini: This month you will more clearly see a red line in your life. By "twinning" certain situations (no pun intended).

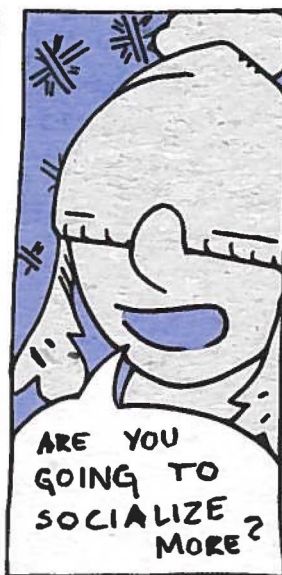
Cancer: You might feel the urge to cut out some people in your life. In which case don't wait for it. Some people are like a "disease" (no pun intended).

Leo: You were never any good with money. That will however not be your "mane" issue this month (no pun intended).

Virgo: You have been dreaming of acquiring a new skill. Although it might be discouraging to feel like a "virgin", you should not let that stop you (no pun intended).

Illustrasjon: Mateusz Motyka

Libra: You will have to take some difficult decisions in your life and «weigh» the consequences carefully (no pun intended).

Capricorn: You might feel that you are unfairly held responsible for things in life. It is not always easy to be the groups «scapegoat» (no pun intended).

Scorpio: Life isn't always easy and this month you will especially feel like you are in a «pincer» (no pun intended).

Aquarius: You will be surprisingly funny this month. Unlike this month's horoscope, your humour won't be perceived as being «dry» (no pun intended).

Sagittarius: Your lovelife might flourish this month. No matter whether you are gay or «straight as an arrow» (no pun intended), be open for whatever comes.

Pisces: You will find yourself in a «fishy» situation this month (no pun intended).

Illustrasjon: Marie Seljehaug Johansson

culture calendar

Mandag 16. februar

Blåmandag

@Blå Rock Café

Blå Rock Café sine egenproduserte og veloppdragne dj's spiller feiende flott og **tidløs kvalitetsrock med snert**. Masse snert! (bytromso.no)

Torsdag 19. februar kl. 20:00

Polar Bokkafe – Johanne Raade presenterer "Blandt Nordpolens naboer" av Eivind Astrup

@Norsk Polarinstitutt bibliotek

I 1891 så tilfeldigvis Eivind Astrup at Robert E. Peary annonserte etter deltakere til en planlagt grønlandsekspedisjon. **Et drøyt år seinere hadde de to karene tilbakelagt imponerende 2000 kilometer på ski og truger til nordkysten av Grønland.** Astrup kom hjem til Norge som en stor folkehelt. Og året etter var han tilbake på Grønland med Peary. Denne gangen var ekspedisjonen langt fra like vellykket.

I 1895 ga Astrup ut boka om sine erfaringer fra Grønland. Han beskriver ferden over innlandsisen, men er også svært opptatt av å fortelle om sitt møte med verdens nordligste folk. Johanne Raade presenterer boka Johanne Raade er direktør ved Universitetsbiblioteket på UiT – Norges arktiske universitet. Hun har hovedfag i historie og har blant annet vært prosjektleder for utstillingen Polar-Norge 2005. (bytromso.no).

Fredag 20. februar kl. 23:30

Midnattskonsert

@Ishavskatedralen

Anne-Berit Buvik (sopran), Øyvind Bakkeby Moe (flygelhorn) og Robert Frantzen (orgel og klaver) fremfører **vakker sang og musikk i den magiske halvtimen før midnatt.** (bytromso.no)

Lørdag 21. februar kl. 22:00

Todd Terje + F.A.C.E

@Studentsamfunnet Driv

"Todd Terje is super awesome and will rock your socks off if you insert 1 dollar. Insert 1 dollar. All you need to know."

I en årrekke har han stått i frontlinja av norsk elektronika og han er et av de heiteste navnene innen norsk musikk for tiden. Terje Olsen aka Todd Terje kommer til StudentUKA! **Ta med en dollar og kom!** (driv.no).

Søndag 22. februar kl. 18:00

Pokerturning

@Studentsamfunnet Driv

Søndag 22. februar kl. 18:00 arrangerer StudentUKA turnering i alles pokerfavoritt, **Texas Hold'em**. Det enkle spillet der du får utdelt to kort og fem åpne kort ligger på bordet. Lag den beste hånden eller klarer du å bløffe deg til seier? Vinneren stikker av med fine premier (pengespill er dessverre ikke lov). **Ingen forkunnskaper er nødvendig.** Aldersgrense: 18 år. (bytromso.no).

Tirsdag 24. februar

Tirsdagsjam

@Bastard Bar

Som alltid kjører Bastard **den legendariske tirsdagsjammen**. Her har musikere i alle kategorier jamma siden tidens morgen! (bytromso.no).

Fredag 27. februar kl. 22:00

Jaa9 og OnklP

@Studentsamfunnet Driv

Rapduoen Jaa9 og OnklP har samarbeidet siden 2002 og har produsert hit på hit siden de ble plukket opp i rapkollektivet Dirty Oppland i Lillehammer. Med tekster om festing, damer og livet kommer Jaa9 og OnklP for å gi studentene en uforglemmelig liveperformance med et brennende hett nytt album! **Pugg albumet "Diskoteket Er Stengt" (2014) og den nye singelen "For Full Til Å Pule" til den siste fredagen i februar.** (bytromso.no).

Søndag 1. mars kl. 13:00

Søndagsfotball på Bastard

@Bastard Bar

Ingen søndag uten fotball på Bastard, vi kjører både **Tromsø IL og Premier League hver søndag**. Så kom tel byen beste fotballbar å se kamp du å! (bytromso.no)

Tirsdag 3. mars kl. 19:30

St. Petersburg Ballet Theatre of Tchaikovsky, presenterer **Rome & Julie**

@Kulturhuset, hovedscenen

Etter det mildt sagt vanvittige programmet vi studenter har fulgt siden forrige utgave av Utopia, er dette hjerteskjærende dramaet **en gyllen mulighet for både single og par** til å komme ned på jorda igjen.

Onsdag 4. mars kl. 20:00

Stand Up Nord

@Studentsamfunnet Driv

Da er vi endelig klare for litt stand up i Tromsø igjen, vi prøver enda en plass og krysser fingre for at folk vil komme når vi nå er på Driv-studenthus! Starter med Nordnorsk stand up kompani, som består av Thomas Leikvoll, Erlend Osnes og Trine Lise Olsen Billettsalg er kun i døra, men kan betale med cash el kort, 150,- for studenter og 180,- for andre ;) **Dørene åpner 20.00 først til mølla prinsippet! Dette blir gøy!** (bytromso.no).

17. april - 25 mai.

Pippi Langstrømpe

@Hålogaland Teater

"Det är inte illa, jag har apa häst och vil-la,

En kappsäck full med pengar är det också bra att ha.

Kom nu, alla vänner, varenda kotte som jag känner,

Nu ska vi leva loppan, Tjolahej tjolahoppsan-sa.

Här kommer Pippi Långstrump, tjolahopp tjolahej tjolahoppsan-sa

Här kommer Pippi Långstrump, ja, här kommer faktisk jag." (astridlindgren.se)

Rebekka Nystabakk spiller rollen som Pippi i den første nordnorske versjonen

oversatt av teatrets husdikter Ragnar Olsen. Et energisk ensemble står på scenen i en leken scenografi akkompagnert av musikk innspilt av fjorårets Les Misérables orkester, under ledelse av Simon Revholt. (ht.tr.no).